

EGER

2011.09.02.

A Szakmai Fórum résztvevőit **Somogyi Ferenc a FOE elnöke** köszöntötte és megnyitotta a FOE hagyományos rendezvényét:

Szép jó napot kívánok mindenkinek! Engedjék meg, hogy a mai nap azzal kezdjem a FOE szakmai napok megnyitóját, hogy emlékeztesselek benneteket arra, hogy 1996. június 21.-én alakult meg a FOE. Ez az a 15 éves évforduló, aminek szentelnék a mostani szakmai napokat. Az alapítókra méltóképpen szeretnénk emlékezni, őket szeretnénk megjutalmazni, illetve azokat, akik az alapítás óta részt vettek a Felszámolók Országos Egyesületének munkájában. A szakmai napok szakmai programját a következőképpen javasolnánk megrendezni. Kis késéssel, de megkezdénénk az előzetesen kiadott kérdésekkel a fórumot egy óráig tervezzük. A fórum után tartanánk 10 perces kávészünetet. Délután a kijelölési rendszer tapasztalatairól lesznek összefoglalók, adatszerű bemutatók. Reméljük ezzel kapcsolatban vita alakul majd ki, és mindezek alapján javaslatokat tudunk majd tenni az illetékesek felé.

Engedjétek meg, hogy szeretettel köszöntsem mai fórumunk résztvevőit: Dr. Csőke Andrea bírónőt, a Legfelsőbb Bíróságról (LFB); Dr. Juhász László bírót, a Pécsi Ítéltábláról; Kiss Istvánt, a Borsod Megyei Bíróságról; Dr. Elek Orsolya bírónőt, a Fővárosi Bíróságról; és Dr. Karacsné Dr. Orosz Gabriella bírónőt a Fővárosi Bíróságról; Dr. Boda Ilonát a Bács-Kiskun Megyei Bíróságról; Balogné Dr. Kovács Judit és dr. Varga Tibor bírót is köszöntjük, továbbá Dr. Hamvas Ákost a Komárom Megyei Bíróságról. Szeretném köszönteni Dr. Hodnik Ákost a NAV Központi Igazgatóság Főosztályvezetőjét. A Bankszövetség részéről Kovács Levente főtitkár nem tudott részt venni, ezért a rendezvényen a szervezetet dr. Imre András képviseli.

Felkérem **Dr. Csőke Andrea** bírónőt a Legfelsőbb Bíróságról bevezető előadásának megtartására:

Szeretettel köszöntök mindenkit. Egy teljesen nagy dolgról szeretnék beszámolni. Tegnap **kerültek fel a Legfelsőbb Bíróság honlapjára a fizetéseképtelenségi határozatok**. Ha megnézik a bal oldalon, a választási határozatok kb. középtájon vannak, az alatt található ezek a fizetéseképtelenségi határozatok, ha ezekre rákattintanak, akkor találnak egy ilyen oldalt, ahol pillanatnyilag 13 darab felszámolással és a csőddel kapcsolatos határozatnak a jogi indoklása található. Ez azért okozott problémát, mert vannak olyan határozatok, az ítéletek anonimizálva megtalálhatók az interneten, de a végzések és a felszámolásokban általában végzések születnek, ezek elérhetetlenek. Ezek csak a BH-ban, amikor megjelentek, akkor lehetett elolvasni. A BH átfutási ideje, ha egyáltalán megjelenik a BH-ban másfél, két év. Már túl vagyunk árkon, bokron, mikorra a Legfelsőbb Bíróság irányt akar mutatni. És akkor merült fel, mikor előadásokat tartottam, hogy milyen érdekes új határozatok születtek. Az egyik ügyben a beszámítással kapcsolatban, a fizetéseképtelenség megállapításánál a beszámítást hogy kell értékelni, azzal kapcsolatosan 4 ügyvéd is kérte az anonimizált végzésnek a számára történő kiadását a Legfelsőbb Bíróságtól. És akkor végre eljött az idő, amikor tudtam mondani, hogy tegyük fel az internetre ezeket az iránymutató határozatokat. Ez a 13 az első 13 fecske. Hamarosan felkerül a többi is. Próbáltunk tárgyszavakat írni hozzá. Az eredeti elképzelés az volt, hogy a keresésnél lenne egy tárgyszó, legördülne stb. Azt mondta az informatikus, hogy erre a 4 hónapra, amíg még Legfelsőbb Bíróság vagyunk,

ő nem csinál egy ilyen bonyolult dolgot. Majd meglátjuk mi lesz januártól. Új honlap mindenképp lesz, de hogy hogyan fog kinézni, nem tudjuk. Pillanatnyilag azt mondta nekem, hogy kereséssel lehet. Nekem tegnap nem működött. De ez a 13 még kezelhető. Ezek a tárgyszavak, amik itt vannak, alapvetően mutatják, hogy mire lehet keresni.

Az első határozat nem is egy felszámolási végzés, hanem egy végrehajtási ügyben hozott végzés. Azért hívom fel rá a figyelmet, mert **a határokon átnyúló végrehajtás kérdése** merül fel benne. Igazából a felszámolás is érintve van, mert egy finn fizetéseképtelenségi határozat végrehajtását akarták Magyarországon elérni. Érdekes kérdések merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az EU rendelet szerint a határokon átnyúló eljárásokban, mit hogy kell értelmezni, mit kell csinálni a bíróságnak. Nagyon részletes az első határozat. Nézzünk meg egy rövidebbet. Lehet látni, hogy felek nincsenek benne, tényállás sincs. Csak jogi indoklás van, a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint mi a gazdasági tevékenység stb. Ha lejjebb megyünk, vannak itt ítéletek is, melyek felszámolással kapcsolatosak. Ott azért javasoltuk, hogy tegyék ide fel, azért is kerültek ide fel, mert nem biztos, hogy az ítéletek tengerében valakinek leesik a tantusz, hogy ez felszámolási szempontból fontos lehet. Pl. ez a közbenső mérleg ítélt dolog jellege. Ez már korábban is problémát okozott. Ez egy ítélet volt. Ha megnézik, hogy néz ki, oda van írva mindegyikhez, hogy felszámoláshoz kapcsolódik. A tárgyszavakat azt megpróbáltuk kiemelni. Oda van írva, ítélet, ott a száma, és hogy mikor született a határozat. Azért lényeges az ítélet, mert ha valaki az egészet el akarja olvasni, akkor ezt anonimizált formában megteheti az interneten. Ha valaki az egész végzést akarja megnézni, mondjuk a téves pénzáttalásról, akkor azt teheti, hogy itt elolvassa. Kérheti a Legfelsőbb Bíróságtól pénz ellenében a végzés meghozatalát követő 3 hónap után egy anonimizált határozat kiadását. Így az egészet megkaphatja. De nem az a lényeg, hogy ki, mit hogy csinált, hanem hogy mi a jogi indoklása ennek a határozatnak. Úgy gondolom, ezt propagálni kell.

Néhány határozat, ami még nincs fönt, de hamarosan fönt lesz. Az egyik **a késedelmi kötbér követelés** besorolása. Itt a Legfelsőbb Bíróságnak az az álláspontja, hogy a késedelmi követelést, azt a késedelmi kamattal egy helyre kell besorolni. Az volt a rövid álláspont, hogy a késedelmi kötbér a késedelemre esett kötelezett terhére megállapított szankció. És függetlenül attól, hogy mikor keletkezett, felszámolási költségként nem érvényesíthető. Be kell sorolni a késedelmi kamatok közé. Ha pénzzel tartozom, és nem fizetem meg, akkor fizetek késedelmi kamatot, ha szolgáltatást nem teljesítek időre, akkor késedelmi kötbért fizethetek, és gyakorlatilag ugyanúgy a késedelem következményeit lehet érvényesíteni.

A másik **az iratok átadásának a helye**. Az volt a kérdés: 0 forint van a cégben, az adós székhelye meg a felszámoló telephelye különböző városban van. Ki viszi el az iratokat a felszámoló telephelyére? **Ki finanszírozza ezt gyakorlatilag?** Magának az adósnak, az ügyvezetőjének a saját vagyonából kell ezt fizetni vagy a felszámolónak kell a saját vagyonából, mert az adósnak egy fityingje sincs? A Legfelsőbb Bíróság azt mondta, ugyanúgy, ahogy a könyvelés költségei sem terhelhetők rá a felszámolás alatt lévő adós ügyvezetőjére, mert az adós köteles finanszírozni a mérlegkészítés költségét az iratok átvitelét stb. Ugyanúgy nem terhelhető át az iratok összekapcsolása és átszállítása az adósra.

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat érdemétől eltérő kérdés az, hogy azokban a felszámolási eljárásokban, ahol az adósnak egyáltalán nincs vagyona, a felszámoló hogyan és milyen összegből finanszírozza a törvény által előírt kötelezettségek teljesítését. Annak idején, mikor ezt a tervezetet készítettem, azt gondoltam, hogy ez a mondat alapul szolgálhatna a Felszámolók Egyesületének arra, hogy végre egyszer már tisztába tegyék ezeknek a költségeknek a rendszerét. Kinek, mit, hogyan kell teljesíteni. Ez különösen azért érdekes, mert ha megnézik a nyári törvénymódosítást, saválló dobozba kell az iratokat tenni és nem tudom micsoda, szóval eszméletlen, ki fogja finanszírozni. Hát végre már álljon a

sarkára a Felszámolók Egyesülete és verje ki **egy tisztességes költségelszámolás rendjét**. Ha most nem lesznek gazdag cégek, amiből finanszírozhatják a kicsiket –mert ugye ez a gyakorlat– akkor ki fogja, ezeknek a költségeit. Azért akartam erre felhívni a figyelmet, a határozat lényege az, hogy az adósnak kellene ezt finanszírozni és **az adós székhelyén kell a felszámolónak átvenni**. Nyilván, ha haza akarná vinni ezeket az iratokat, akkor az adós pénzéből finanszírozná. Az ügyvezető semmiképpen nem terhelhető ezzel kapcsolatban.

A másik egy vízi közmű felszámolásával kapcsolatos vita volt. Per volt. De ebben a perben a Legfelsőbb Bíróság részletesen kifejtette, hogy a **vízi közművek felszámolásánál, hogyan kell megosztani a vagyont?** Melyik az, ami működésre használható, és melyik ami a vízi közmű vagyonhoz kapcsolódó vagyon. És amikor a Vízi közműt vagyont át kell adnia az új szolgáltatónak, akkor milyen más összegeket kell átadnia. Ez van itt részletesen leírva, ezért emlitem.

A következő: **Lehet-e úgy felszámolásban egyezséget kötni, hogy még van felszámolásban vitatott igény.** Ugye az nem vitás, hogy ha peres eljárás folyik, és így van valakinek vitatott igénye, az nem akadályozza meg az egyezség megkötését. Azonban ebben a határozatban a Legfelsőbb bíróság kifejtette, hogy bár önálló számon futnak a kifogások és a vitatott igények, kapnak egy FPKH számot, nincs arra lehetőség, hogy egy befejezett felszámolás után ezek még folytatódjanak. Hiszen nincs felszámolónk, a felek helyzete tisztázatlan. Szépen le van vezetve ebben a határozatban, **ha vitatott igény van vagy kifogás a felszámoláson belül, akkor kizárt az egyezség megkötése.** Ez az eset egyébként érdekes, mert jogerősen el lett bírálva a vitatott igény, utána benyújtotta az adós, az egyezségi javaslatát. Közben a hitelező felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Az egyezséget létrehozták, a hitelező nem fellebbezett semmit. Az volt a kérdés, hogy a felülvizsgálati eljárást le lehet-e folytatni? S azt mondtuk, hogy nem, hiszen ez vitatott igénynek minősül. Nem tudtak mit csinálni, befejezték, és kész.

Csődeljárás. Az volt a kérdés, hogy **mi ellen lehet felülvizsgálati kérelmet benyújtani?** A csődegyezséget jóváhagyó végzés ellen lehet-e? A csődeljárást jogerősen megszüntető végzés ellen lehet-e? Ebben a határozatban a Legfelsőbb Bíróság azt mondta, **a csődegyezséget jogerősen jóváhagyó végzés ellen nincs helye felülvizsgálati eljárás kezdeményezésének.** Ez egy bíróság által jóváhagyott egyezséggé vált a csődtörvény módosítása kapcsán. A Pp. viszont kizárja a felülvizsgálati kérelemnél az egyezséget jóváhagyó végzés elleni felülvizsgálati eljárást. Viszont miután nincs kizárva a csődeljárást jogerősen megszüntető végzés ellen a felülvizsgálati eljárás, azok folynak. Rengeteg probléma van, megoldatlan kérdés. Még csak részeredmények vannak. Olyan helyzetbe eddig még nem kerültünk, hogy az lenne az álláspont, hogy nem volt jó a felszámolás megindítása. Mert, hogy hogy csináljuk vissza, azt nem tudom. Odáig nem jutottunk.

Nem tudom, van-e olyan **végelszámolásuk, ami 2006 előtt indult**, és nem tudják befejezni. Ebben a konkrét ügyben az volt a helyzet, hogy még a cégbíróság jelölte ki 2006 előtt végelszámolónak. Akkor még nem volt kényszer-végelszámolás. Ő rendes végelszámoló. De semmi papír, semmi irat. Kezdeményezte a felszámolási eljárás lefolytatását, mert ő nem kényszer-végelszámoló. Az a speciális rendelkezés, mi szerint a kényszer-végelszámoló a cégbíróságnak szól, az meg majd átszól a felszámolási bíróságnak, az a 2006-ot követően kijelölt végelszámolásokban igaz. Ő nem ilyen volt. Kezdeményezte a felszámolást, a bíróság meg azt mondta neki, hogy adjál mérleget stb. De honnan adjak, nincs nekem sem? Elutasították, és így került fel a Legfelsőbb Bíróságra. A Legfelsőbb Bíróság arra az álláspontra jutott, hogy „az eddig kifejtettek alapján a **2006. július 1-ét megelőzően** a Cégbíróságok által szankcióként megindított végelszámolások esetén, olyankor, amikor azokat **végelszámolásként nem lehet befejezni**, és a végelszámoló nem tudja teljesíteni a Cstv. hatályos rendelkezései szerinti feltételeket sem, a végelszámolónak azt kell igazolnia a felszámolási eljárást lefolytató bíróság felé, hogy hitelezők jelentettek be

követelést a gazdálkodó szervezet végelszámolásában, melyet az általa ismert rendelkezésre álló vagyonból kielégíteni nem lehetett”. Gyakorlatilag nem a mostani végelszámolási rendelkezéseket, hanem a korábbi időszak –a 2006 előtti rendelkezéseket– kell figyelembe venni. Ennek a száma egyébként GFV X30024/2011/5. reményeim szerint hamarosan ez is fent lesz. Egyelőre 13 van fent. 2 csőd.

A 2. a 30427 számú kapcsolódik az új Csődtörvény módosításhoz, a felmerült kérdések közül az egyik. Ebben az ügyben az volt a kérdés, vajon **30 napon belül be kell-e fizetni a nyilvántartásba vételi díjat a hitelezőnek a csődbe?** Vagy elég majd az egyezség napján, a tárgyaláson? A Legfelsőbb Bíróság egyértelműen kimondta, hogy **be kell fizetnie 30 napon belül.** Hiszen akkor az adós nem tud egyáltalán gondolkozni sem, hogy kivel kössön egyezséget. Ez a határozat átment a 2011. évi 115. törvénynek az 1. §-hoz. Gyakorlatilag az 1. § nem olyan egyértelmű. Ez a határozat egyértelműen kimondja, aki 30 napon belül nem fizet, az nem lesz hitelező.

A 2. § arról szól, ha valaki **a 30 napon belül nem jelentkezett be, akkor elveszti a követelését. Szerintem ez nem jogvesztő határidő, de korlátozza a hitelező jogérvényesítési jogát.** Ez ugyanúgy nem jogvesztő, mint a felszámolási kényszeregyezségnél. Az, hogy nem érvényesítheti az igényét, azt jelenti, hogy kényszerrel nem érvényesítheti. De ha az adós önként teljesít, akkor erre van lehetőség. Itt szerintem ugyanerről van szó. Mit jelent ez a szabály? **A 30 napos határidő elmulasztása esetén a hitelező az egyezségkötésben nem vehet részt, az egyezség hatálya nem terjed ki rá. Ő nem hitelező.** Ebből következik, hogy az egyezség hatálya nem terjed ki rá, a követelése sem csökken. A bejelentési határidő elmulasztása miatt nyilvántartásba nem vett hitelezői igény jogosultja az adós ellen követelését nem érvényesítheti se per, se felszámolási eljárás formájában. Azonban a más által kezdeményezett **felszámolási eljárásban a még el nem évült követelését bejelentheti késedelmi kamattal, pótlékkal, bírság nélkül.** Az egyezségkötésben nem vesz részt, a követelése nem csökken, az utólagos jogérvényesítés – felszámolás per– ki van zárva, késedelmi kamatot a más által indított felszámolási eljárásban sem érvényesíthet. De ez, hogy csak más által indított felszámolási eljárásban érvényesítheti az igényét, feltesz egy kérdést: mi van akkor, ha ennek a hitelezőnek már volt a csődeljárás megkezdésekor egy 100 ezer forintos igénye, ezt nem jelentette be. Vége van a csődeljárásnak, s keletkezik még egy igénye. Arra nyilvánvalóan kezdeményezheti az eljárást. Ő nem személyében van kizárva, hanem arra a követelésre hivatkozással nem lehet eljárást kezdeményezni, amit a csődeljárásban nem érvényesített. De, ha erre az utóbb keletkezett követelésre hivatkozva indítja meg a felszámolási eljárást, akkor a korábban nem érvényesített tőke és ügyleti kamat része nyilván bejelenthető. Azok a követelések vannak kizárva, amelyek már léteztek. Tehát nem esedékesek voltak, hanem léteztek a csődeljárás alatt, vagy a csődeljárás kezdő időpontjában, vagy menet közben keletkeztek, de ő elfelejtette bejelenteni.

Ami új még az általános szabályokhoz képest, az **az irattározásnak** a kérdése. Ez az amit majd olvassanak el: saválló doboz stb. Ezzel kapcsolatosan nekem az a problémám, –nem én találtam ki–, mi van akkor, ha egy árva fitying sincs a cégben. Lennének ugyan iratok, de a felszámoló azt mondja: én majd saválló dobozt veszek, meg költségbe verem magam, ezért nem is fogom annyira presszionálni az adóst, hogy adja át nekem az iratokat. Neki is jó, nekem is jó. Egyszerűsített módon befejezem. Ugyan 150 ezer forintot bukok, de nem kell saválló dobozokat meg irattározást fizetni. Leváltárilag biztosan így kell, de a költségek finanszírozása már annyira égetővé válik, hogy a felszámolóknak mindenképpen rendezni kellene, különben hatalmasakat fognak rajta bukni, ha bekeményítenek a különböző hatóságok.

Ha elolvassák ezt a jogszabályt, ami igen bonyolult. Úgy látszik, a fizetéseképtelenségi szabályokat már csak bonyolultan lehet megírni. Vannak az általános szabályok, a köz,

mindenki foglalkozik vele. Vannak a különleges 1, különleges 2 eljárás. Az, hogy a cég a különleges 1 vagy különleges 2 kategóriába fog tartozni, ezt a kormány fogja meghatározni. A kormányrendeletekben le van írva, milyen szempontok alapján. 2 napja van a kormánynak, hogy a folyamatban lévő eljárások tekintetében meghozza ezt a kormányrendeletet. Elvileg ez alatt a 2 nap alatt még az is lehet, hogy nagy felszámolásokból az általános felszámolóknak át kell adni majd a cégeket.

Különleges 1 – gyakorlatilag minden ide fog tartozni, amit a kormány ide akar vonni. Különleges 2-be a nemzetgazdasági és nemzetvédelmi szempontból tartozó ügyek fognak tartozni. Mire kell figyelni az általános felszámolónak. **Ha a kormány határozat hatályba lép, ahhoz képest 3 napon belül le kell cserélni az általános felszámolót a Hitelintézeti Felszámoló Nonprofit Kft.-re.** A lecserélő végzésben megállapítja a bíróság a korábbi felszámoló díját, és annak költségeit. **A díj max. 100 ezer forint lehet, de ha nagyon bonyolult volt akkor ezt lehet emelni. Ha valaki általános felszámoló volt, és nagyon bonyolultnak érezte eddig az életét, akkor tessék részletesen leírni a költségeit tételesen számlakkal kimutatni, és a bírósághoz be kell nyújtani, hogy a bíróság meg tudja állapítani ezt a díjat.** A bíróság egy végzésben hozza meg a felmentő és a díj megállapító végzést. Szerintem a díj és költségmegállapító lehet külön végzés is.

A nyilvántartás vezetése biztosan közigazgatási szerv kezében, vezetésében marad, mert a 66. § 6. bekezdése azt mondja, hogy a közigazgatási szerv a nyilvántartást így-ügy vezeti. Újdonság, hogy a különleges 1 és a különleges 2 ügyekben nem csak a felszámolót fogják bírságot, hanem a felszámoló biztost, személyében. Ha valakit általános ügyben is így akarnak bírságot, akkor tessék ezt visszautasítani. A bíróságokon esetleg elterjed, hogy akkor a felszámoló személyében is lehet bírságot. Ez így nem igaz. Csak a különleges 1 és a különleges 2 ügyekben lehet a felszámolót is, meg a felszámoló biztost is személyében bírságot. Felszámolót nem lehet lecserélni.

Újdonság a jogvesztő határidő. Ha valaki hitelezőt képvisel, arra kell figyelni, mert 120 napra csökken a különleges 1 ügyekben. Ha lecserélődik a felszámoló egy ilyen általános ügyből, akkor szólni kell a hitelezőknek. Mindenképp tudjanak róla, hogy nem 180 nap, hanem csak 120 nap. Csökken az óvadék is. Az óvadék jogosultja is csak 2 napig élhet jogaival és nem 3. **A bíróságnak, meg a felszámolónak is mindenféle határidői csökkensenek.** Ami igazán húsbavágó, a Cstv. 39., a tájékoztatási kötelezettség. Ha úgy gondolja a felszámoló, hogy ez a titokvédelem körébe tartozik. Mit jelent a titokvédelem? Államtitok? Szolgálati titok? Vagy üzleti titok? A tájékoztatási kötelezettség korlátozódik a hitelezők felé. Ez érdekes helyzet lesz. A különleges 2 ügyekben pedig egészen elképesztő helyzetek fognak kialakulni. Különleges 1-2 ügyekben az egyezség komolyan megváltozik. A szavazatok száma ugyanúgy, tehát csoportonként több mint a fele, viszont az összes követelésnek legalább a fele. Tehát nem 50+1, 2, 3, hanem 50. Ha 50 hozzájárul, és megvan csoportonként a szavazatok fele, akkor megvan az egyezség. A különleges 2 ügyek kimondja, hogy mi a célja ezeknek a különleges 2: védelem, nemzetvédelem. Hogy a vagyoni működő üzemenként történő értékesítése egybe történjen meg. Ezért minősítik ezt különleges 2-nek. Gyakorlatilag 2-3 §-ban egy komplett új eljárást alkotott meg itt a jogalkotó. Ha ilyenek minősíti a kormány, így kell meghoznia a kormánynak a rendeletet, hogy a csódtörvény 68-70. §. szerint folyjon le a felszámolása. Akkor rendkívüli moratórium illeti meg az adósságot, akár a hitelező kezdeményezi, akár az adós. **Összegyűrték a felszámolási szabályokat és az adós által kezdeményezett csódeljárás szabályait.** A rendkívüli moratórium alatt az ideiglenes vagyonszelvény fog eljárni. De nem is ez a probléma. Mikor megindul a felszámolás, akkor még 90 napig tart ez a rendkívüli moratórium. Ami azért döbbenetes, mert ha megindul a felszámolás, akkor már van moratórium. A hitelezők meg vannak fogva a csódtörvény szabályai által. Mitől olyan rendkívüli ez a moratórium. Most nem reklámot akarok csinálni, de a Céghírnökben valamikor a folytatásos regényként meg fog jelenni ennek a cikknek a

része is. Ott összevettem. Azt mondja rendkívüli moratórium szabályai a felszámolás alatt is 90 napig működnek. Mitől lesz különböző ez a 2 fajta korlát? A moratórium is egy (46:50) korlát, a Cstv. 11. § szabályai, meg a felszámolás is egy korlát. Mitől lesz a rendkívüli moratórium több? Szerintem 2 db új szabály van: nem lehet felmondani a rendkívüli moratórium alatt erre hivatkozással sem semmilyen szerződést. Az amit eredetileg akartunk a csődmoratóriumnál, hogy a csődre hivatkozva ne lehessen felmondani. Most úgy szól, hogy arra hivatkozva nem lehet, hogy nem fizeti ki a tartozásait. Itt ezeknél a különleges 2-nél arra hivatkozva sem lehet felmondani, hogy ilyen eljárás indult. Az engedélyek alapján végzett tevékenységnél az engedélyt nem lehet visszamondani a felszámolás alatt sem, mert a rendkívüli moratórium még 90 napig tart. Csak akkor, ha az élet veszélyben van, meg vagyonzbiztonság. Én ezt a kettőt látom. Az összes többit, ha összeveti az ember a felszámolás szabályait és az ideiglenes moratórium meg a rendkívüli moratórium spéci szabályait, nekem ez a 2 különlegesség jött elő.

A felszámoló díjára vonatkozó rendelkezés végrehajthatatlan. Befizetnek a hitelezők, de nem abból lesz kifizetve a felszámoló. Akkor minek lesz a hitelezői befizetés? Ezt már egyszer eljátszottuk a Reálbanknál, de majd megoldja a felszámoló.

Amit problémásnak tartok, **az a 70. §.** Ezeknél a szuper titkos ügyeknél **lehetővé teszi a felszámoló számára, hogy úgy döntsön, hogy nem nyilvánosan értékesít**, és sem ezen a döntése ellen, sem az értékesítés ellen nem lehet kifogást benyújtani a bírósághoz. A bíróság fogja tudni ellenőrizni, hogy mi történik ott? Mi ennek a célja? A vagyon működő üzemként történő értékesítése. Nem akarjuk, hogy bárki odajöjjön, sutyiban valakinek továbbadjuk az egész üzemet. De ha ez nem sikerül, akkor a darabonkénti értékesítést is így fű alatt fogjuk elvégezni?

dr. Juhász László – Pécsi Ítéltábla

A kérdések előtt egy dologra hívnám fel a résztvevők figyelmét. A Legfelsőbb Bíróság június 15-én elfogadta az 1/2011 Pk. véleményét, **ami a fedezetelvonó szerződésekről** szól. Ennek a hosszú Pk. véleménynek a 11-12 pontja, a felszámolás során indítható Cstv. 40 szakasz és a Ptk. 203 szakasz összefüggéséről szól. Tehát ne akadjanak el a Pk. vélemények olvasása között az első résznél. Nagy vita volt a Pk. vélemény elfogadása során az egyes ítéltáblák és a Legfelsőbb Bíróság bírái közt. Én a magam részéről több olyan részével nem értek egyet a Pk. véleménynek, amelyeket alkalmazni fogunk, mert alkalmazni kell. Erről írtam egy cikket, amely megjelent a Csőd, felszámolás, válság című újságban teljes terjedelmében olvasható. Csak egy mondatot említek: előfordulhat olyan eset, hogy egy hitelező ki tud mazsolázni a felszámolási vagyontárgyat, ha kellő időben megindítja a fedezetelvonó szerződést. És a felszámoló pedig nem indítja meg a felszámolás után a Cstv. 40 szakasz alapján a pert, akkor könnyen olyan helyzetbe kerülhet, hogy beperlik majd kártérítésért, hogy miért nem indította meg, miért nem akadályozta meg, hogy ez az egyetlen hitelező a többi elől kivígyen esetleg egy értékes vagyontárgyat.

Hozzászólások:

dr. Imre András (Bankszövetség)

A Bankszövetség természetesen szintén megírta a levelét a legutóbbi törvénymódosítással szemben. Sajnálatos módon olyan állapotok uralkodtak, hogy a gazdasági bizottság ülésén szót sem kaptunk, hogy elmondhassuk külön véleményünket. Mi úgy gondoljuk, hogy a gyakorlatban semmiképpen nem maradhat ez így. Egyrészt mert alkotmányossági **problémákat vet fel a törvénymódosítás**, másrészt mert ezeket a cégeket valamikor egyszer megint finanszírozni kell valakinek. Ha ilyen szabályok alapján kellene megfinanszírozni, akkor lehetetlen lenne a hitelkihelyezésekkor a kockázatokat mérlegelni. S eldönteni, hogy

vajon, ha még egyszer felszámolás alá kerül egy ilyen társaság, akkor onnan mennyi lehetne a megtérülés egy titkos vagyoneértékesítési eljárásban. A magunk részéről ezt nem tudjuk elfogadni továbbra sem.

Filip György (FOE Elnökhelyettes)

Próbálom a többség véleményét itt megfogalmazni. Úgy hiszem, hogy az állami felszámolóval kapcsolatos rész az egy adottság, el kell fogadnunk. A puding próbája az evés, majd meglátjuk, hogyan működik. De oda becsempészték azt a rendelkezést, amiről a bírónő is említést tett. Ez egy szerintem nagyon fontos szakasza a csődtörvény módosításainak: az irattári anyagok elhelyezése. Úgy gondolom, a legnagyobb problémát az fogja jelenteni, amellettt hogy alapvetően ez a módosítás nekünk komoly problémát jelent, hogy elkezdzünk vitatkozni, hogy mi a történeti maradandó értékű irat. Ez véleményem szerint egyértelműen nincs meghatározva, a levéltári, irattári törvények szerint sincs. Nem tudom, a bíróságnak mi lesz a véleménye, mert ezt is ki kell majd alakítani. Erre vonatkozik ez a megőrzési szabály.

Megkezdődik az előzetesen kiküldött kérdéseknek a megválaszolása. A kérdéseket Somogyi Ferenc, a FOE elnöke moderálja.

Az első kérdéskör a kényszer-végelszámolás

Elvárható-e, hogy a kijelölt felszámoló eleget tegyen a Ctv. 102/3 kötelezettségeinek? A FOE szakmai bizottsága csinált a kérdésekről állásfoglalást, amit köszönök Zsiga Lászlónak és a bizottság tagjainak.

dr. Kiss István (Borsod Megyei Bíróság)

Szerintem a bírósági gyakorlat is szóródik ebbe a kérdésbe. Nem minden esetben szólítják fel az érintetteket, és nem minden bíróságon. A jogszabály szövege is úgy van, hogy szükség esetén. Ha és amennyiben olyan adat merül fel esetlegesen, és azoknak a hatóságoknak, akiket érint. Nem gondolom, hogy minden egyes hatóságot meg kellene keresni és tájékoztató levelet kellene küldeni a felszámolónak, álláspontom szerint.

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Teljes egészében egyetértek, a cégbírókkal konzultáltam. Eleget kell tenni a Ctv. 102. szakasz 3. bekezdésében írt követelményeknek. Ott nem lehet hezitálni. Hanem ez a „szükség szerint” kifejezést kell értelmezni. Nálunk is ez a gyakorlat, ha nincs ingatlana például a cégnek, akkor nem kell a földhivatalnak egy értesítést küldeni. De egyébként a többi kötelezettséget teljesíteni kell. A korábbi összejövetelek tapasztalata alapján én a válaszokat el fogom majd küldeni a FOE-nak. Tudom, hogy csinálnak egy összegezést, és akkor lesznek olyan esetek, amikor hosszabb a válasz, s így nehezebb értelmezni szóban.

Hogyan lehet alátámasztani a díj iránti igényt egy eltűnt cég esetében?

Több olyan bírósági végzés született kényszer-végelszámolásban, melyben az eljáró cégbíró felhívja a felszámolást kezdeményező végelszámolót, hogy támassza alá a díj iránti igényt, azaz igazolja, hogy a végelszámolást a Ctv. 101-103 szerint elvégezte.

dr. Csöke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Csak egy ötletem van. Ha ez egy kényszer-végelszámolás, még az elsöhhöz. Nem lehetne kezdeményezni a törvénymódosítást, ha a bíróság rendeli el ezt az egészet, miért nem a

bíróság értesíti a szerveket? Ha ez egy kényszer, szankció nem is utasíthatják vissza.

A bíróság le tudja kérdezni, hogy van-e ingatlan, mi viszont nem tudunk kérdezni. Nem kapjuk meg a lehetőséget.

dr. Boda Ilona (Bács-Kiskun Megyei Bíróság)

Ehhez a kérdéshez kapcsolódóan én is szeretném elmondani a véleményemet, annak előrebocsajjtásával, hogy én minden kérdésre írásban megadtam a véleményemet, és ezt majd eljuttatom a FOE elnökségéhez.

A Ctv. 118. §. 3. bekezdése alapján a végelszámoló díja egy eltűnt vagyontalan cég esetében 100.000,- Ft. + áfa. Ennek külön alátámasztása nem szükséges, ha a kényszer-végelszámoló a zárójelentésben beszámol.

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Ugyanez az én cégbírókkal egyeztetett véleményem is. Egyetlen esetben merül az fel, hogy valamit vizsgálni kell, amikor felmentik a korábbi végelszámolót, és azt mondja a Ctv. 118. szakasz 3. bekezdése, hogy a munkájával arányos díjazást állapít meg a felmentett felszámolónak. Csak akkor lehet vizsgálni, hogy mit csinált. Egyébként értelmetlen.

3.kérdés: Kezdeményezhetjük-e a végelszámolást?

A végelszámolások már bőven megelőzték a felszámolásokat. 20 ezer végelszámolást várnak az idén, kényszer-végelszámolást. A hírszerkesztőknek is kellene írni egy levelet, mert azt írták, hogy ezekben a végelszámolásokban –a Petőfi Rádióban hallgattam–, hogy az adósoknak az a lényege, hogy a végelszámolásokban hozzájutnak a hitelezők a követeléseikhez. Ennek pont az a lényege, hogy nem jutnak hozzá semmihez.

4. kérdés: Felszámolás esetén lehet-e bírságotolni a volt vezető tisztségviselőt, aki maga a felszámoló volt?

dr. Kiss István (Borsod-Megyei Bíróság)

Kettéválik az eljárás. Van egy Ctv.-beli eljárás, ahol a volt ügyvezetőt lehet bírságotlatni a végelszámoló által is, hiszen felszólítja kötelezettségeinek teljesítésére a cégbíró előtti eljárásban lehet. Amikor átfordul felszámolási eljárásba, akkor már ezen az alapon nem.

dr. Hamvas Ákos (Komárom-Esztergom Megyei Bíróság)

Szerintem lehet utána is a vezető tisztségviselőt, de nem a felszámolót, hanem a felszámolót megelőző vezető tisztségviselőt. Tehát az utolsó tényleges vezető tisztségviselőt lehet az eljárás költségének viselésére kötelezni. Különös tekintettel az egyszerűsített felszámolással kapcsolatos szabályokra, ha nem teljesítette a beszámoló közzétételi kötelezettségét. Ez értelemszerűen, hiszen a kényszer-végelszámolás egy rövid időszak volt. Vélelmezhetően nem is volt ilyen kötelezettsége a kényszer-végelszámolónak, hacsak nem pont akkor. Ha azt a korábbi vezető tisztségviselő nem érvényesítette. És rá kell értelmezni. Alapvetően úgy kell felfogni ebben az esetben, hogy kényszer-végelszámolás az is már egy bírósági eljárás, aminek szükségszerű folytatása a felszámolási eljárás. Ilyen szempontból egységesen kezelve a kényszer-végelszámolást megelőző vezető tisztségviselőről beszélünk. Azt a vezető tisztségviselőt is lehet marasztalni, aki akár kényszer-végelszámolás akár felszámolás előtt már nem volt vezető tisztségviselő, mert cégjogi szempontból megszűnt a vezetői tisztsége. Hiszen határozott időtartamra vállalta és az lejárt. Persze csak akkor, ha abba a bizonyos 3 évbe beleesett. Tehát abban az időszakban szűnt meg, hamarabb, és még ne volt vezető

tisztviselő, akkor tényleg el vagyunk vágva.

dr. Boda Ilona (Bács-Kiskun Megyei Bíróság)

Csatlakozom az előttem szólóhoz. Számos felszámolóval konzultáltam az adott kérdés kapcsán. Volt olyan vélemény is, hogy nem lehet, és volt olyan vélemény is, lehet. Magamban az utóbbi véleményt osztottam, mégpedig a Cstv 63/B § 6. bekezdésére hivatkozással, hiszen a felszámolást megelőző 3 évben az ilyen ügyvezető bizonyíthatóan nem tett eleget az éves beszámoló letétbe helyezési kötelezettségének. A bíróságnak ez az alapja.

Karacsné dr. Orosz Gabriella (Fővárosi Bíróság)

Ezen túlmenően a csődtörvény egyértelműen rendelkezik arról, hogy az anyagi jogszabályok szerint ki minősül vezetőnek. A Cstv. 3 szakasz D pontja. Erre hívnám fel a figyelmet, hogy ez nem a végelszámolói szakaszé. Nem is rendelkezik a végelszámolóról, mint törvényes képviselőről. Ez alapján marasztaljuk a 63/B 6 alapján a vezetőt.

dr. Hodnik Ákos - NAV

Lehet, hogy ez az adóhatóság külön problémája. A 63 szakasz 6. bekezdéséhez, amikor is a bíróság kifejezetten abban az esetben köteleznék a költségek megfizetésére a volt ügyvezetőt, amikor kényszer-végelszámolás előzte meg, hivatalból indult meg az eljárás, a cégbíróság értesítése, kezdeményezése nyomán. Számos olyan végzéssel találkoztunk, ahol a 25 ezer forintos közzétételi díj megfizetésére is kötelezték a volt ügyvezetőt. De ezek az eljárások ingyen indulnak. Amennyire én gondolom, hogy a cégbíróság nem fizet 25 ezer forint közzétételi díjat. Ehhez képest az van a rendelkező végzésben, hogy az adóhatóság fizessen az állam felhívására. A volt ügyvezető 25 ezer forint közzétételi díjat. Ha mi kezdeményezzük ezt az eljárást, akkor ennek örülünk, hiszen az valóban belekerül 25 ezer forintba, de ilyen esetben úgy tűnik – bár úgy gondolom jogos, hiszen mégiscsak az ügyvezetőnek róható fel, hogy az eljárás egyszerűsített felszámolásban landol majdan. Valahogy úgy tűnik, mintha adók módjára behajtható köztartozást sóznának ránk. Ugyanis ez a 25 ezer forint nekünk nem hiányzik és nem a miénk. Ha viszont be kell fizetni, akkor a KIM-nek a számlájára kellene befizetni. Tehát ha valahonnan hiányzik, a KIM-től hiányzik. Ha pedig pedagógiai vagy egyéb szankcióval szeretnék a pénzbe nem kerülő eljárásban a 25 ezer forintot kiróni, akkor azt valószínű a KIM javára kellene rendelni. Az állam javára, de akkor a KIM-nek kellene intézkedni a beszedése felől. Valahol mondják ki, hogy ez egy újabb, adók módjára behajtható köztartozás. De inkább ne mondják ki, mert van vagy 98 darab. Ezzel kapcsolatban kérdezném, hogy ez a rendelkezés a végzésnek elfogadható-e vagy ez felmerült-e bárkiben?

dr. Hamvas Ákos (Komárom-Esztergom Megyei Bíróság)

Komárom-Esztergom megyében mi nem marasztalunk. Ha a cégbíróság kezdeményezte, akkor csak illetékre. Az illeték az feljegyzett illeték, azt be kell hajtani. Regisztrációs közzétételi költség nem merül fel. Csak akkor marasztalom, ha ténylegesen felmerült, valaki azt előlegezte, azt ki kell fizetnie. Nem kell fellebbezni, kijavítást kell kérni.

Karacsné dr. Orosz Gabriella (Fővárosi Bíróság)

A Fővárosi Bíróság a gazdasági hivatalát hívja fel arra, hogy hajtassa be pl. a felszámolói díjkülönbözetet is, amivel mi szintén nem tartunk abban a körben, hogy eljárási költségnek minősüljön.

Filip György (FOE Elnökhelyettes)

A mostani diskurzus eredménye, ha jól értelmezem, mi kezdeményezhetjük a kényszer-

végelszámolás megelőző vezetőnek a bírságolását felszámolásban? Ha azért indult, mert nem találják a céget, kézbesíthetetlenek a levelek, akkor a cégjegyzékben megtalálható ügyvezető lesz bírságolva vagy felhívva, ami várhatóan megint eredménytelen lesz, mert a bíróság ismételten nem fogja találni. Futunk egy kört.

dr. Hamvas Ákos - NAV

Át kell gondolni az indítványt, hogy érdemes-e? Meg kell nézni, hogy meddig működött az a cég. Ha láthatóan elég hosszú ideig működött, és utána tudatosan vonultak ki mögüle, tehát az a magánszemély, aki vezető tisztségviselője volt, aktív az üzleti életben, akkor nyugodtan lehet kezdeményezni. Ez a felszámoló döntése lesz, hogy kezdeményezi vagy sem.

dr. Boda Ilona – (Bács-Kiskun Megyei Bíróság)

Volt egy konkrét ügyem is, ahol maga a végelszámoló kérte a bírságolást, és ezt egészen furcsának értelmeztem, mivel ő volt a bejegyzett kényszer-végelszámoló a cégjegyzék 13/002-es rovatában. Egy hiánypótló végzésben megkérdeztem tőle, kire gondol? Most akkor kit kellene? És akkor megadta a választ, hogy szerinte ezt meg azt az ügyvezetőt, ilyen meg olyan címen. És ez az a momentum, amikor már áttérhetünk arra, hogy van konkrétan meghatározott személy, akit bírsághatunk. Mindaddig, amíg a felszámoló nem tud rámutatni arra, hogy kit, netalán saját magát, mert ő volt oda előzetesen bejegyezve, akkor nincs értelme az egésznek. Csak akkor van értelme, ha rá tud mutatni a konkrét személyre. Más kérdés az, hogy van-e ennek az egész bírságolási eljárásnak értelme. Megvan-e még az az ügyvezető, eltűnt-e, nem kereste jelzéssel érkezett-e vissza a boríték, amivel bírságot szeretett volna. De ez már egy külön probléma. Ha be volt jegyezve a cégjegyzékbe, már az a felszámoló végelszámolóként, aki most a felszámoló, nyilván ne kérjen értelmetlenül saját maga bírságolását. De ha meg tudja jelölni, hogy kit akar bírságot, akkor azt pontosan név és cím szerint kell, és akkor tudunk eljárni.

Egy tanúságos döntést kaptam a tegnapi napon a Szegedi Ítéltáblától egy saját ügyemben. Ez is a végelszámolásokhoz és a kényszer-végelszámolásokhoz kapcsolódik. Adott esetben talán még közzétételre is érdemes. A 36/2010-es IRM rendelet nem tartozik a kedvenceim közé. Az sem titok, hogy alkotmánybírói panaszt kezdeményeztem, mely jelenleg is folyamatban van. Sérti a bírói függetlenséget az indoklás lényege, az ez a fajtájú kijelölés rendszer. A döntést én is várom. Az ügynek a lényege: kényszer-végelszámolás előzte meg a felszámolási eljárást, és ebben a felszámoló kérte a 125.000 forint összegű díjának a megállapítását, melyet meg is állapított a végelszámolási eljárás befejeződéséig a Cégbíróság. Ezt követően az ügy felszámolási eljárásba fordult, ebben az esetben én azt az utasítást adtam a kijelölésre jogosult bírónak, hogy összeférhetetlennek tartom a 125.000 forintos díjmegállapításra figyelemmel ennek a végelszámolónak felszámolóként történő kijelölését. És ehhez képest sorsolással kértem egy felszámolót kijelölni az ügyben. Ehhez képest másik felszámolóval indult meg az eljárás, ami ellen a korábbi végelszámoló fellebbezést terjesztett elő a Szegedi Ítéltáblához. Érdekes volt a fellebbezésének indoklása. Azt mondta: én ezzel a döntéssel az 1991 év óta zajló felszámolási eljárásokat vontam kétségbe, nevezetesen, ahol az adós vagyona fedezetet nyújtott a felszámoló díjára. Jogszabály sértőnek ítélte meg, és ilyen értelemben a fellebbezés szerint az én határozatom törvénysértő volt. A Szegedi Ítéltábla a fellebbezést hivatalból elutasította. Azt az indoklást adta, hogy a fellebbezés elutasításának az az indoka, hogy a felszámoló kijelölése ellen nincs helye fellebbezésnek, így helytelen volt az én tájékoztatásom abban a vonatkozásban, hogy a határozatom ellen fellebbezést adtam. Itt ugyanis a Cstv. 22. § 1 bekezdés C pontja szerint folyt a felszámolási eljárás. Tehát hivatalból, nem volt helye fellebbezésnek. Megjegyzésként: én a puding próbája az evés címszója alatt engedélyeztem ezt a fellebbezési jogosultságot, mert kíváncsi voltam, hogy fenn áll-e még

az a klasszikus vita, aminek Csőke Andrea is zászlóvivője volt, abban a tekintetben, hogy ha a végelszámolásban megállapítást nyert a végelszámoló díja, akkor összeférhetlenség okán, mint a cégnek az esetleges hitelezője, ő nem lehet ennek a cégnek a felszámolója. Ez a határozat azért tölt el engem örömmel, mert a Szegedi Ítéltábla rámutatott arra, hogy a 36/2010 IRM rendelet egyébként nem automatizmus, és a bírónak saját jogosultsága eldönteni azt, hogy ezt a felszámolót, aki korábban végelszámoló volt, jelölteti ki, vagy adott esetben eltér attól. Határozatom lényege, hogy ez a vita felújult a 36-os rendelet alapján. Van mégis a bíróságnak egy mérlegelési jogosultsága. A végelszámoló figyelmét pedig felhívnam arra, hogy ez az összeférhetlenségi ok ezek szerint mégiscsak fennálló lehet.

dr. Csőke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Amikor a cégbíróság jelölte ki, akkor automatikusan a végelszámolót jelöltük ki felszámolónak. Aztán volt egy konkrét ügyem, és onnantól 180 fokos fordulattal azt mondtam, hogy nem. Abban az ügyben kiderült, hogy más is történt. Nem volt az igaz, amit a végelszámoló nekem elmondott. Utólag kiderült, hogy ott volt vagyon, és ő nem úgy járt el. S azon gondolkodtam, tulajdonképpen a végelszámoló munkáját a felszámoló ellenőrzi. Nyilván önmagát nem fogja. Teljesen egyetértek Ilonával azzal, hogy nem lenne szabad ugyanazt kijelölni.

dr. Boda Ilona (Bács-Kiskun Megyei Bíróság)

Nekem is az a véleményem, hogy lehet egy rendeletet meghozni. És most átutalok arra az új típusú rendeletre, amiről a Csőke bírónő is szólt. Nem kell minden rendeletet lehajtott fejjel elfogadni, sem a bírónak sem a felszámolóknak. Arra biztatnék mindenkit, hogy az igazáért mindig mindenkinek ki kell állni. A konkrét ügy kapcsán pedig gondolkodjanak el a felszámolók azon, ha van egy végelszámolási eljárás, akkor valóban összeférhetetlen az, aki ott díjat kapott. Akkor le kell mondani ott a díjról és át kell vinni a felszámolásba „A” kategóriás költségként, s lehet felszámoló.

Karacsné dr. Orosz Gabriella (Fővárosi Bíróság)

A Fővárosi Bíróságon mi mindig jelezzük, hogy van egy ilyen összeférhetlenségi ok, ami egyébként akkor válik azzá, ha ő hitelezői igényként kívánja ezt érvényesíteni, hiszen hitelezővé válik. Ez lenne ami a kizárási ok lehetne. De mivel nem érvényesíti, így semmi akadálya. Abban a pillanatban, ha bejelenti erre a hitelezői igényét, már mentjük is fel.

Filip György (FOE elnökhelyettes)

Nagyon sok esetben - Btk. Kkt. -olyan esetben, ahol mögöttes felelősséget lehetne esetleg a későbbiekben érvényesíteni. Ha a kényszer-végelszámoló lemond a díjáról, ugyan láthatóan a cégből nem tudja érvényesíteni azt, ilyenkor megfontolandó az a felszámolói álláspont, hogy azért a kényszer-végelszámolói költsége valahol térüljön meg.

Karacsné dr. Orosz Gabriella (Fővárosi Bíróság)

Úgy gondolom, hogy az állam garantálja a 180.000,- forint +Áfát. S miután ezt az egész eljárást egy eljárásnak tekintjük, gyakorlatilag ezzel ő megkapja az arányos díját a felszámoló is.

Csődeljárások kérdései

Kezdeményezhet-e a vagyonfelügyelő felszámolást egyezségi dokumentumok hiányában vagy azok megalapozatlansága esetén, vagy csak passzív szerepe van?

Sokszor tapasztaljuk, hogy olyan csődök indulnak, hogy a mérlegösszeg 9.200.000,- Ft.,

amiből 20.000,- Ft. a tényleges vagyon, a többi pedig nem vagyon, csak fiktív – ilyenkor csak időhúzásról beszélünk. Ilyenkor látszik, hogy a vagyonfelügyelőnek mi a szerepe, ha nem tud vagy nem akar az adós érdemi egyezsége tenni, csak felelőtlenül próbálkozik.

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

A 2006. évi, illetve a legutóbbi módosításkor a vagyonfelügyelőnek a jogosítványait nagyon leszűkítették illetve átszabták. Ezért pl. a legfontosabb jogát, az egyezség jóváhagyásának jogát elvették tőle. A vagyonfelügyelő sokkal gyengébb a most hatályos törvény alapján, mint a korábbi alapján volt. Nem lehet azt mondani, hogy teljesen eszköztelen, passzív szereplője az eljárásnak. A törvény nem szabályozhat egy olyan esetet, amikor az adós nem is készít programot, hiszen előírja a törvény, így erre nem gondolhat a jogalkotás során. Azonban a vagyonfelügyelőnek nem adja meg azt a jogot, hogy ő átlépve a hitelezők feje fölött kezdeményezze a csődeljárás megszüntetését és a bírósághoz forduljon. Az a joga megvan, hogy a hitelezőket korrekt módon tájékoztassa arról, hogy mi a helyzet. Hogy az adós esetleg ígéretet valamilyen programot fog készíteni, de a vagyonfelügyelő látja a valós vagyoni helyzetet, és erről a hitelezőket a megfelelő módon tájékoztatja, akkor azt is ki tudja, kerülni, hogy esetleg kártérítési pert indítsanak ellene amiatt, hogy nem volt korrekt az eljárás során.

Mi a vagyonfelügyelő feladata abban az esetben, ha az adós nyilvánvalóan nem tud-, vagy nem akar érdemi egyezségi javaslatot tenni?

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Az a véleményem, hogy bármelyik tárgyalás szó azt jelenti, hogy a hitelezők akár az első tárgyaláson is kinyilváníthatják azt a véleményüket, hogy nem hajlandók ezzel az adóssal egyezsége kötni. Ilyenkor elsősorban az adósnak kellene a bíróságot erről értesíteni. A törvényben az van, hogy haladéktalanul kell értesítést küldeni. Nem az pl. hogy 3 napon belül. De ha a vagyonfelügyelő látja, hogy az adós nem értesíti a bíróságot a hitelezőknek erről a döntéséről, 3 napot, ha vár, akkor az éppen elegendő, és neki kell ezt a döntést meghozni.

dr. Csöke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Arra szeretném felhívni a figyelmet, ha majd megnézik a Legfelsőbb Bíróság honlapján ezt a 2. csőd dolgot, ott emlékeim szerint elég részletesen leírtuk, hogy mennyire nagy és fontos feladata van a vagyonfelügyelőnek abban a tekintetben, hogy a bíróság el tudja dönteni, hogy szabályosan történt az egyezségkötés vagy sem. Már 2-3. ilyen eljárást megszüntető végzés felülvizsgálati kérelemnél látjuk, ha a vagyonfelügyelő –nem a vagyonfelügyelő tartja az egyezségi tárgyalást, ő ott van, de az adós csinálja ezt az egészet. De mégiscsak a vagyonfelügyelő az a szakember, akinek segíteni kell az adósnak abban a tekintetben, hogy minden olyan lényeges dolog benne legyen a jegyzőkönyvben, amitől a bíróság meg tudja állapítani, hogy szabályos volt az egyezségi tárgyalás és szabályosan kötötték meg az egyezsége. Olyan problémák vannak például, hogy nem állapítható meg csak hosszú kutakodás után, hogy kik is voltak a hitelezők, mert közli a vagyonfelügyelő, hogy és ennyi szavazat és létrejött az egyezség. De pontosan kik voltak a hitelezők? Ez olyan bányászkodás után lehet kideríteni. Ezt egyértelműen fel kell sorolni, kikre vonatkozik, kik járultak hozzá, kik nem. Többször nyilatkozza le a vagyonfelügyelő a jegyzőkönyv számára. Volt egy olyan eset, amikor a vagyonfelügyelő hadonászott vagy rugdalózott, ő rúgta szét a diktafont, és az egyezségi tárgyalás közepe hiányzott. Hogy ki járult hozzá, ki nem járult hozzá. Ilyet nem szabad csinálni. A vagyonfelügyelő nem jegyezheti ellen az egyezsége, ha nem állapítható meg. Az az alap, ebből kell kiindulni az eljárásban a vagyonfelügyelőnek, hogy ő a bíróság kinyújtott karja, ő feladata az eljárásban, hogy biztosítsa a tisztességes és szabályos működést

a csődtörvény és egyéb jogszabályoknak megfelelően. Ő ezt igazolja. Mivel nem a bíróság előtt kötik az egyezséget neki ez a dolga, és ennek ki kell derülnie a jegyzőkönyvből. Ez fontos, mert esetleg emiatt bukhat meg az adós. Nem hiszem, hogy a vagyongfelügyelők szeretnék, hogy ha már egyszer létrejött az egyezés, akkor olyan legyen az a jegyzőkönyv, amiből jóvá lehessen hagyni.

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Felmerült az a kérdés, hogy amikor ellen jegyzi az egyezséget a vagyongfelügyelő, akkor milyen jogai vannak? Mondhatja-e azt, hogy nem jegyzem ellen ezt az egyezséget, ugyan előttem kötötték, minden törvényes feltétel megvan, szavazatok stb. Szépen ki van dolgozva. Ezen lehet vitatkozni. Ha azt érzi a vagyongfelügyelő, hogy nem volt korrekt az eljárás, vannak olyan dolgok, amik papírforma szerint ki vannak dolgozva. Kártérítési felelőség elhárítása érdekében akkor tesz jót, ha azt mondja, nem jegyzi ellen. Meg kell indokolnia. Elvileg ez a végső eszköze. Utána a jóváhagyási eszköze megszűnt.

A lízingelt eszközökre vonatkozó díjtarozás ugyanúgy kezelendő a csődeljárásban, mint bármely egyéb tarozás, vagyis bekényszeríthető az egyezésbe?

Ha a lízing tarozásból még az elején van. Pl. 1 milliárd lízing tarozás, ennyi van vissza. 100 milliót már kifizettek. Tulajdonképpen a vagyongfelügyelő és az adósok bejelentették az egészet hitelezői igényként, az 1 milliárdot. Ez alapján generáltak még hitelezőket a faktorszövetség szerint. Volt még 2 milliárd hitelezői igény ebben a kategóriában. Megszavazták 10 %-ot. 10%-ot ki akart fizetni az adós a csődegyezés után. Az adós tulajdonába került az 1 milliárd egy értékű, eddig 100 milliót kifizetett, 200 millió vagyontárgyak. Felszámolóként csak annyit tudtam mondani, hogy a lízing esetében a tulajdonjogot nem érinti a csőd, csak a lejárt tarozást kell befizetni. Az eszközök ott maradhatnak, nem viheti el a termelés érdekében a vagyontárgyakat. A szerződést felmondani nem illik abban az esetben, ha termelő üzem van. Ez tipikus esete lenne, ha vagyongfelügyelő lennék, hogy ezt a fajta csődegyezséget nem jegyezném elő. De akkor biztosan feljelenenének kártérítésért.

Ez valóságon megtörtént már.

dr. Imre András (Bankszövetség)

Úgy emlékszem, hogy a Szegedi Ítéltáblának van egy konkrét döntése hasonló ügyben, ahol a másodfokú döntés az lett, hogy a lízing beadó megváltoztatta a hitelezői igény bejelentését, és a teljes futamidőre hátralévő lízing díjak helyett csak a lejárt díjakat követelte. Ezt az ítéltábla úgy minősítette, hogy ebben az esetben miután nem a teljes lízing díjat követeli, nem irányul a szándéka arra, hogy átruházza a lízingtárgy tulajdonjogát. Ebből kifolyólag elfogadták azt, hogy ebben az esetben nem lehet olyan csődegyezséget kötni, ami a teljes futamidőre vonatkozó összes még hátralévő lízingdíjat érintené. Ez úgy gondolom egyértelmű is, lehetetlen lenne megtenni. Viszont azt mondta az ítéltábla, amennyiben feltartotta volna a hitelezői igényét, a teljes hátralévő futamidőre bejelenti lízingdíj igényét, akkor egyszerre nem lehet a tulajdonjog és a lízing iránti igényét is fenntartani. Akkor viszont köthető rá olyan csődegyezés, amiben adott esetben 10%-ot fog kapni a futamidő végén.

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

A csődeljárásban nem válnak a követelések lejárttá. Nem kell neki bejelenteni a le nem járt lízingdíjakat. A ki nem fizetetteket természetesen be kell jelenteni, ha menet közben lejár, de ez a helyzet, melyet itt hallottam elképesztő. Meg kell jegyezni, hogy konkrét szerződések ismerete nélkül általában nagyon nehéz mindenre kiterjedő választ mondani. Nem tudok

elképzelné olyan lízingszerződést, amelyikben lehetővé válik, hogy 2 évnyi tartozás felgyülemeljen. Felmondják a szerződést nagyon gyorsan. Nem kerülhet a csődeljárásba ilyen helyzet. Fő szabály szerint az a véleményem, hogy a lejártakat kell bejelenteni, s ami még hátra van futamidő, az nem tárgya a csődeljárásnak.

Van-e egyéb lehetősége a vagyonsfelügyelőnek vesztesége elkerülésére, mint a Cstv-ben rögzített díjáról, illetve annak adott hányadáról történő lemondás?

A felszámoló cégnek ki kell fizetni az áfáját annak a díjnak is, amit nem kap meg. Volt egy esetünk, mi ott arra kértük a bíróságot, hogy állapítsa meg a díjat 20 millió forint helyett 2 millió forintban, mivel annyit fizettek be a hitelezők bruttóban. Arra tekintettel, hogy biztosan nem fog megtérülni az egyezség, hiszen a bankkal olyan megállapodást és egyezséget tudtak kötni, hogy a mi díjünk nem térül meg. Minden hitelező jóváhagyta a csődegyezséget. Ez azért élő probléma, mert a felszámoló cégben mi már jártunk úgy, hogy ki kellett számláznunk 16 millió + áfa díjat, és utána be kellett fizetni az áfát, és megtérült belőle 500.000,- Ft. összesen. Ilyen csődöktől irtózik a felszámoló, amikor nem keres, hanem még bukik is el összeget.

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Az Európai Bíróság meghozta a C 274/10 számú ítéletét, ami elmarasztalta Magyarországot az áfa levonási joggal kapcsolatos szabályozás miatt. Azonban ennek az ítéletnek az indokolás 46. pontja azt mondja, aki terméket értékesít és szolgáltatást nyújtó adóalany akkor is meg kell fizetni az áfát az állami költségvetés felé, ha ügyfelétől még nem kapta meg a teljesített összeg ellenértékét. Volt az előterjesztésben egy olyan javaslat, hogy ez sem legyen, de a bíróság nem fogadta el ezt az álláspontot.

dr. Boda Ilona (Bács-Kiskun Megyei Bíróság)

Erre a kérdésre egyező a válaszom az előttem szólókkal. Van lehetőség a számítottól eltérő díj kérésére, mert ha ezt nem kéri, akkor be kell fizetni a 25% áfát. Ez az áfatörvényből eredendő kötelezettsége a felszámolónak. Idézném a Fővárosi Bíróság egyik döntését, ahol a vagyonsfelügyelő 10 milliós vagyonsfelügyelői díj helyett csak a befizetett regisztrációs díj mértékéig kérte megállapítani a díjat, mert az adós egyetlen ingatlana zálogjoggal terhelt volt. Az adós többségi tulajdonosa egy felszámolás alatt álló cég volt, akin mint kezesen nem tudta volna érvényesíteni díját. Így tehát véleményem szerint a saját maga anyagi helyzetének megóvása érdekében helyesen döntött akkor, amikor a biztos pénzhez, a regisztrációs díj mértékéhez mérten kérte a díjának megállapítását.

dr. Hodnik Ákos (NAV)

Az előttem szólók elmondták a válasz egyik felét és lényegét. Tény és való, hogy a jogszabály meghatároz egy általános irányadó kötelezettséget. Ebből a szempontból nem tesz különbséget aközött, hogy melyik a vagyonsfelügyelő díja. Sajnos a fizetési kedvezményi eljárás is egy kötött eljárás, megvannak a szabályai az adózás rendjéről szóló törvényben. Annak a keretei között tud mérlegelni egy hatóság. Vonatkozott arra is a kérdés, hogy kért rá méltányossági kérelmet, de ezt elutasították. Nyilván mindez azért történhetett, bár ez a probléma érzékelhető és ez egy effektív veszteség a felszámolóknak, de a jogszabály erre nem készült fel. Lehet, hogy a csődtörvény olyan indítású módosítása kezdeményezendő az Önök részéről, ami az ilyen jellegű vagyonsfelügyelői díjnak az érvényesítését lehetővé teszi a felszámolói díjhoz hasonlóan. Sajnos a fizetési eljárás olyan szűk mérlegelési kereteket nyújt. Értjük a problémát, de nem tudjuk mentesíteni a fizetési kötelezettség alól a felszámolókat.

Elutasíthatja-e a bíróság a vagyonfelügyelői díj igényét, ha érdemi javaslat nélkül zárult az eljárás, az adós nem dolgozott ki egyezségi javaslatot? Nem.

A „Csőd, felszámolás és válság” című szaklapról

dr. Csilléry Alexandra (Pannon Kft.)

Csak röviden szólnék. Amikor regisztrálásra sor került, megpróbáltunk minden felszámoló cég számára az első bemutatkozó számból egy tiszteletpéldányt eljuttatni ebből az újságból, melynek neve: **Csőd, felszámolás és válság**. Bízom abban, hogy nem csak én vagyok úgy az elmúlt 15 éves felszámolói gyakorlatommal, hogy nagyon sokszor állok egy konkrét probléma előtt úgy, hogy de jó lenne, ha nem egy hétig kellene anyagot gyűjteni, utánajárni és jól benne lenni egy-két szakmai kérdésben. Vagy amik itt felvetődtek viszonylag teljesen jogosan, hogy törvénymódosítások. Viszonylag nagy számban érintették a felszámolás gyakorlatot, mindnyájunk közös érdeke, hogy ezekről napra kész információval rendelkezzeünk. Ez indította el a lap létrejöttét. Korábban olyan helyeken dolgoztam, ahol adóreformok tekintetében rendszeresen publikáltam. Most jutottunk el odáig, hogy próbáljuk meg valami hasonlót a csodjog tárgykörében is. Évente 2 alkalommal megjelenő szakmai folyóirat, ami mindazokra a kérdésekre választ próbál adni, ami a felszámolási gyakorlatunkban égetően, naponta megjelenik. Mi úgy gondoltuk, és a bevezetőjében megpróbáltam ezt részletesen kifejteni, hogy egy-egy kiemelkedő szakmai kérdés, ahol jogász, nem jogász kollégáknak van egy olyan igénye, hogy valamivel többet is tudjon a napi rohammunkáknál, tűzoltásoknál. Úgy gondolom, Juhász bíró úr cikke mindenki számára messzemenően megleléssel fog szolgálni, hogy ezekben a szerződéses ügyekben a megtámadható fedezetvonó szerződések körében, ha akarja, akkor egy nagyon átfogó jogi, közgazdaságtani, szakmai képet kapjon arról, hogy ma minek van értelme és minek nem. Mít, hogyan érdemes megítélni vagy hogy érdemes a munkánkat folytatni. Csőke bírónő nagyon határozottan felvetette, hogy megszületett a törvénymódosítás a kiemelt felszámoló cégről. Ezzel kapcsolatosan számtalan kérdés van a különleges 1-2 tekintetében. Ebben a számban csak egy rövid törvénymódosítás volt, de Rogán Antal képviselő úr határozott ígéretet tett, hogy erről a következő novemberi számban egy ennél sokkal részletesebb indokolást, magyarázatot is fog nekünk adni arról, mi célt szolgál, ki mire számíthat, kiket fog érinteni a felszámolói körben és hogyan. Az első számba belekerült Turcsány Katalin asszony a KIM részéről. Ő tartott márciusban egy részletes előadást, azt konkretizálta most. Úgy gondoltuk, hogy a felszámolásokról, a kijelölésekről, hány felszámolás, mi várható... ezekben a napi munkákban, kérdéskörökben terveztük ezt az újságot. Minden más technikai tudnivaló pedig benne van. Honlapja van az újságnak.

A Pécsi Tudományegyetem újonnan induló kurzusáról

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Három évvel ezelőtt indította el a Pécsi Egyetem a csőd, felszámolási szakjogász képzést Attól kezdve, hogy ez a képzés beindult, a hallgatók egyre többször bombázták a különböző minisztériumokat, hogy az itt szerzett diplomát ismerjék el vagyonfelügyeleti felszámolói szakirányú végzettségnek, hogy felszámolói, vagyonfelügyelői munkát végezhessenek. Ez a hallgatói aktivitás oda vezetett, hogy az egyetem rektora írt valamelyik miniszternek levelet, és most kapott választ a humán erőforrás minisztériumtól egy olyan választ, amiben leírta az illetékes főosztályvezető, hogy mikor fogja elismerni a Pécsi Egyetemnek a képzését szakirányú végzettséget adó képzésnek. Az egyetem vezetése, a jogi kar dékánja úgy döntött, hogy **a csőd felszámolási szakjogász képzést ezen levél mentén átalakítja olyan módon, hogy a megkapott diploma alkalmassá tegye a végzett hallgatókat arra, hogy**

felszámolóként, vagyonfelügyelőként járjanak el. Szakirányú végzettséget fog adni. Ennek megfelelően történik az oktatási hivatalnál ennek a képzésnek a nyilvántartásba vétele. A pillanatnyi helyzet szerint **a már végzett hallgatók is engedélyt kapnak arra, hogy egy plusz félév elvégzésével már megszerzett diploma mellé egy emeltebb végzettséget kapjanak.** Illetve akiknek most folyik a képzésük, azok is lehetőséget kapnak erre. Akik most iratkoznak be, ők 3 félév és egy vizsgaidőszakot követő képzés után megkaphatják ezt a diplomát. Köszönöm elnök úrnak, hogy ezt elmondhattam. Kérem, hogy jelentkezzenek erre a képzésre, mert ezt ígéretet kaptuk, hogy ezt ilyen diplomának elismerik. Közben folyik a Felszámolók Országos Egyesületével egy egyeztetés, a dékán úr találkozik az elnökség tagjaival annak érdekében, hogy hogyan működik együtt a képzés során az egyetem és az egyesület.

A kérdésekre visszatérek. Fontos jogszabály jelent meg a közelmúltban, dr. Csőke Andrea részletesen ismertette a **2011.évi 115-ös** törvényt, amit maga a jogszabály KCSTM-nek rövidít. Az első kérdés az, a módosításokat, a folyamatban lévő ügyekben lehet-e alkalmazni, illetve a korábban lezárt ügyekben lehet-e alkalmazni, ha valaki nem jelenti be a csődeljárásban az igényét, az a későbbiekben hogyan léphet fel? Emlékeztetni akarom önöket, ezt követően ezt a honlapunkon közzé tettük. 2010-ben a Pécsi Ítéltáblán volt egy kollégiumi vita, melynek tárgya, hogy a törvény azon értelmezése, hogy aki 30 napon belül nem jelenti be a csődeljárásban az igényét az jogvesztést jelent-e vagy sem, az úgy sült el, hogy a jelenlévő Legfelsőbb Bíróság, mind az 5 ítéltábla képviselői egyhangúan azt mondták, hogy rossz a törvény. A törvény céljával ellentétesen nem mondta ki a törvény azt, hogy aki nem vesz részt a csődegyezségben, nem jelenti be a hitelezői igényét, az elveszti az igényét. Ennek az a következménye, hogy ezt az igényt akár felszámolási eljárás formájában, akár peres eljárás során érvényesítheti. A Pécsi Ítéltáblának több döntése született ebben a tárgyban. Az egyik megjelent a BDT 2011. évi 5-ös számban 97-es szám alatt. Itt arról szól a döntés, hogy egy hitelező nem jelentkezett be a csődeljárásban, és utána felszámolási eljárást kezdeményezett az adós ellen, mert az ő követelését nem egyenlítették ki. A Pécsi Ítéltábla egyik tanácsa kimondta, hogy a törvény ez a rendelkezése nem ad jogvesztést, így joga van ahhoz hogy felszámolási eljárást indítson az adós ellen, ha annak a feltételei fenn állnak.

Egy másik eljárásban született döntésben CSPKHF II.30349/2011 ugyanezt kimondtuk. Amióta ez megjelent, mi bombáztuk a minisztériumot, hogy ezt változtassa meg, mert tönkre teszi a csődeljárásokat ez az értelmezés. Ebben a jogszabályban megtörtént a módosítás. Most térek rá a kérdésre. Akik már egy lezárt csődeljárásban nem jelentették be az igényüket, azok ezek után bejelenthetik-e, érvényesíthetik-e az igényüket? A válaszom, és ezt olvashatják, hogy ez a törvénymódosítás nem visszaható határidejű. A hatályba léptető rendelkezésből pedig az általános szabályok szerint az következik, hogy a hatályba lépést követően indult eljárásokban kell alkalmazni, és az azután indult eljárásokban lehet levonni ezt a következtetést. Egy kis megbeszélést tartottunk Csőke Andrea bírónővel, mert azon billegtünk, hogy a már folyamatban lévő csődeljárásokban, ahol nem járt le a bejelentési határidő, hogy ott alkalmazni kell-e ezeket az új szabályokat? Arra jutottunk, teljes egyetértéssel, hogy csak a hatálybalépés után indult csődeljárásokra vonatkozik ez a szigorú szabály. Tehát a folyamatban lévő eljárásokra nem. Ennek kicsit részletesebb indoka megtalálható a KCSTE indokolás második szakaszában, amelyben egyértelművé tették, hogy az új rendelkezések az újdonság erejével hatnak, ezért nem visszamenő hatályú, nem ad lehetőséget olyan értelmezésre, hogy a folyamatban lévő ügyekben vagy a régebben lezárt ügyekben is alkalmazhatók legyenek.

Felszámolással kapcsolatos kérdések

A végrehajtásban értékesített ingatlan vételára a felszámolónak kerül átadásra, akkor a zálogjogosult igénye biztosított hitelezői igénynek minősül-e?

dr. Csöke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Nekem nem voltak kétségeim a tekintetben, hogy az eljárászálogjoggal biztosítottak minősül. Ez egy egyedi végrehajtásból fordul át totális végrehajtássá. Lehet ezzel az indokkal mondani, hogy az egyedi végrehajtás megindulásakor ez egy biztosított követelés volt. Nem veszíti el a biztosított követelés ezt a minőségét azért, mert idő közben megindul ez a felszámolás.

dr. Imre András (Bankszövetség)

A Ptk. É 48. szakasz 2. bekezdése egyértelműen kimondja, hogy akár végrehajtás, akár felszámolás esetében az értékesítéssel megszűnik a zálogjog, akkor a befolyt vételárra vonatkoztatva gyakorolhatja a kielégítési jogát a zálogjogosult. Ez jogszabályi szinten rendezve van.

Ha felszámolás előtt induló bírósági eljárásban zárolják az adós vagyont, viszont ennek felszámoló általi értékesítését – az árbevétel bírósági letétbe helyezése mellett – a bíróság elrendeli, a peres eljárásban döntés születhet ennek az árbevételnek a Cstv. felosztási szabályaitól eltérő kiadására?

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Egy ilyen kérdést nehéz megválaszolni a részletek ismerete nélkül. Általában azt tudom mondani, hogy egy nem felszámolási ügyet tárgyaló bírónak, általános hatáskörű bírónak nincs hatásköre arra, hogy a felszámolási eljárásba belenyúljon és a kielégítési rangsort megkerülve valamit tegyen. Azt tudom elképzelni, hogy az történt, illetve az volt a vita tárgya, hogy az a vagyontárgy, amiről vitatkoztak - a felszámolási vagyon - a csődvagyon része-e vagy sem. Ha azt mondja a bíró, hogy nem része, akkor természetesen rendelkezik vele, marasztaló döntést hozhat. De ha nem erről van szó, akkor nem nyúlhat bele. De nem tudok ennél határozottabb választ adni, mert a kérdésben szereplő tény kevés hozzá.

dr. Boda Iлона (Bács-Kiskun Megyei Bíróság)

Ez az, amit én is leírtam. Mindaz, ami az eredeti felszámolási vagyon helyébe lépett, az annak osztja a jogi sorsát. Csatlakozom az előttem szólóhoz.

Amennyiben a vagyont terhelő zálogjog nem került a felszámolás előtt átalakításra egyedi zálogjoggá milyen-, mire kiterjedő biztosítékot jelent?

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Ebben a kérdésben ellentétes vélemények vannak. Próbáltam Andreával, Zámbo Tamással egyeztetni, saját bíróságomon az ilyen ügyeket tárgyaló tanáccsal próbáltam egyeztetni. Nincs, nem tudok olyan választ adni, ami fekete vagy fehér. A következőről van szó: A mi tanácsunknak az a véleménye, hogy a kérdésben megfogalmazott probléma egyik részére az a válasz – a készpénz és a bankszámlán lévő összegre gondolunk – a Ptk. 270. szakasz 2. bekezdése rendelkezik az óvadékról. És az óvadék tárgya lehet általában a készpénz, takarékbetétkönyv, értékpapír. Ebből következik, a Ptk. indoklás is így tartalmazza, hogy az óvadék tárgya lehet ez az eszköz, az viszont jellemzően nem tárgya a zálogjognak. Ebből azt a következtetést vontam le a mi tanácsunk: készpénz, bankszámla stb. ezek a tárgyai a vagyont

terhelő zálogjognak, akkor nem kell a felszámolónak azt csinálni, hogy a házipénztárban, bankszámlán lévő pénz 50%-át kifizesse a zálogjogosultnak. Más megközelítésben a vagyont terhelő zálogjog az a vagyont terheli. A vagyonnak pedig része a készpénz, a bankszámla követelés. Az írásban adott válaszomban megpróbáltam levezetni, hogy mi lehet a zálogjog tárgya. El kell indulni a Ptk. 94 szakaszából, ami azt mondja, hogy minden birtokba vehető dolog tulajdonjog tárgya lehet. Ha a törvény kivételt nem tesz, a tulajdonjog szabályait megfelelően alkalmazni kell a pénzre és az értékpapírokra, valamint dolog módjára hasznosítható természeti erőkre. Ha ezt a levezetést végigvisszük, akkor azt a következtetést is le lehetne vonni, hogy a Ptk. tulajdonjogra vonatkozó szabályai alapján ki lehetne venni a zálogtárgyak közül a pénzt és a bankszámla követelést. A 3. megközelítés olyan módon történe, hogy vagyont terhelő zálogjogról van szó. A vagyon fogalmába beletartozik minden pénz, értékpapír, stb. Hogy kell teljesíteni ezt az 50%-os kifizetést? Úgy, hogy beindul a felszámolás, bejelenti a vagyont terhelő zálogjog alapján a követelést a zálogjogosult, a felszámoló kihúzza a fiókból a 10.000,- Ft.-ot, és azt mondja 5 ezer a zálogjogosulté, 5 ezerrel rendelkezhetek. Van ilyen álláspont is. Véleményem szerint a Cstv. speciális rendelkezéseiből ez nem vonható le. A vagyont terheli a zálogjog. A vagyonnal a felszámoló, ahogy a felszámolási törvény mondja, annak megfelelően gazdálkodik, fizeti a felszámolási költségeket. S amikor értékesíti az összvagyont, akkor kell a meglévő vagyonnak az 50%-át átadni a vagyont terhelő zálogjogosult részére. Több párhuzamos indoklás adható. Miután ennyire eltérően megindokolható több álláspont, ebből máris látszik, hogy különböző bíróságok különböző módon fognak ilyen kérdésekben döntést hozni. Én csak irányokat tudok adni.

dr. Csőke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Abból próbáltam kiindulni, mit mond a Ptk. A Ptk. azt mondja, hogy a vagyont terhelő zálogjog jogosultja, az a zálogjoggal terhelt vagyon egészéből, kereshet kielégítést, vagy nevesítheti az egyes vagyontárgyakra a zálogjogot. Ebből következően, ha mondjuk nem csak a készleteken áll fenn a zálogjog, hanem kompletten az egész vagyont terheli, akkor szerintem beletartoznak ebbe a készpénz is, a bankszámla pénz is, akkor ez egy követelés a bankkal szemben. Tehát gyakorlatilag minden bele tartozik. Elég furcsa helyzet lehet, hogy előhúzzom a fiókból az 5.000,- forintot, és nesze, osztottunk az 50%-on. Az a véleményem, hogy szintén itt a Ptk.-ból lehetne kiérlelni valamit. Mikor nyílik meg a kielégítés joga a vagyont terhelt zálogjogosult részére? Ha nem vált korábban esedékkessé a követelés, akkor az a felszámolás kezdő időpontjában nyílik meg a kielégítés joga. Az akkor meglévő vagyont kellene felmérnie a felszámolónak. Fel is méri. Megnézni, mennyi pénz van, milyen vagyontárgyak vannak. Tegyük fel, van 100 db bili és van 100.000,- Ft. Ha bili gyártóról van szó, és nyereséges a bili gyártás, akkor véleményem szerint nem kell a felszámolónak a 100.000,- Ft. felét odaadni, hiszen ezt visszafordítja a tevékenység folytatásába. Amikor kompletten vagy a bili gyártó gépsort, vagy az egész vagyont már értékesítette, akkor kell megnézni, hogy mennyi pénz volt. S annak az 50%-át kell nézni. Azt nem kell eladni. Annak a fele majd a végén mindenképpen megilleti a vagyont terhelő zálogjogosultat. Úgy kell gazdálkodnia, hogy az 50.000,- forint megmaradjon, illetőleg el kell számolnia az eladott vagyontárgyak bevételének 50%-val. A megnyílás időpontja, amikor azt nézzük, mennyi vagyon van, az a felszámolás kezdő időpontja. Amikor ki kell fizetni, az pedig az értékesítés, amikor a teljes vagyont eladtam. Ebből olyanok következnek, hogy amikor menet közben érkezik be vagyon, termel, az a vagyonterhelt zálogjogosultat megilleti-e? Szerintem nem. Mert ebből ez következne. A felszámolás kezdő időpontjában meglévő biliket eladjuk, követeléseket behajtjuk, annak a fele illeti meg a vagyonterhelt zálogjog jogosultját. Próbáltam operálni, hogy ingó jelzálogjognál, úgy is ki lehet kötni a jelzálogot, hogy vonatkozik ez majd a jövőben beérkező vagyontárgyakra. Én nem tudok róla, hogy

felszámolónak eszébe jutott már valaha is, hogy ingó jelzálogjog jogosultjának, a zálogtárgyat folyamatosan növelte volna a beérkező ingókkal. Mindig azt mondják, hogy a felszámolás kezdő időpontjában ennyi ingó volt, ennek zálogjoga x. Ha úgy fogjuk fel, mint ahogy mindenki felfogja a vagyonterhelőt, akkor a menet közben beérkező ingóságokra is zálogjog kell, hogy keletkezzen. A felszámolás kezdő időpontjában kéne azt mondani, hogy ez a kielégítés megnyílásának időpontja. Megnézem, hogy akkor mennyi vagyon van. A pénz 50% tutira a vagyonterhelőé lesz majd. A vagyontárgyakat a végén értékesítem és a fele pénz meg az értékesítésből befolyt fele illeti meg a vagyonterelő zálogjog jogosultját a 49. d alapján.

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Szerintem a felszámolónak nem kell félretenni a készpénz meg a bankszámlán lévő összegeknek a felét, hanem gazdálkodik, és amikor a vagyon értékesítésre kerül, akkor kell elszámolni.

A felszámolás alatt behajt valamilyen követelést a felszámoló, azzal mi lesz? Az ilyen bevétel mindenképpen a vagyont terhelő zálogjogosult fele, tehát az 50% őt illeti. A 3. kérdés az, hogy a felszámolás alatti továbbműködés során a bevételével mi van? Itt a C pont az érdekesebb a gyakorlat szempontjából. Ha folytatja a tevékenységet a cég, mondjuk a bútorgyártó cég szekrényeket gyárt, megveszi az alapanyagokat, a szekrényt eladja, ha szigorúan vennénk a Cstv rendelkezéseit, akkor eladja a szekrényt, a bevétel 50%-át a hitelezőnek ki kell fizetni. De ha ő termel, akkor nem tudja kifizetni, mert nem tudja a maradék 50%-ból a termelést folytatni. Tehát max. az képzelhető el, hogy profit képződik a termelésen, s a profit 50%-a megilleti a vagyonterhelő zálogjog jogosultját, viszont a többi összeget a termelésbe kell fordítania.

Zámbó Tamás a Győri Ítéltábla kollégiumi vezetője azt mondta egy konkrét ügyben, hogy ő ezzel ellentétes álláspontot foglalt el, azt mondta, ha folytatja is a termelést, akkor sem lehet „elsikkasztani” ezt az 50%-át. Tehát ő minden bevétel 50%-át szigorúan a zálogjogosultnak akarná adni.

dr. Csőke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

A termelés kapcsán bejövő árbevétel 50%-át kell kifizetni, ez azért nem jó, mert a 49/D azt mondja, hogy a felszámoló általi értékesítés. Mi ez? Árverés, pályázat. Ha wc papír gyár, nem fogok minden gurigát külön meghirdetni. Ebben a konkrét ügyben ugyanez volt a kérdés. Az árbevétel fele engem illet, mondta a vagyont terhelt zálogjog jogosultja.

Sajnos első fokon jogerőre emelkedett, nem ment tovább. Az volt az álláspont. Ha a felszámoló adós vezető tisztségviselőnek helyébe lépve folytatja a termelést, és úgy értékesíti az árut, amit csinál, akkor az nem felszámoló általi értékesítés, mert nem felszámolás, nem árverés. Gazdaságilag sem lenne jó. Folyamatosan csökkenne a termelés, mert nem tudom a munkavállalókat újra kifizetni stb. Felszámolási szempontból ez védhető. Mivel nem felszámoló által történő nyilvános értékesítésről van szó ebben az esetben, nyilván nem kell az 50%-ot kifizetni.

dr. Imre András (Bankszövetség)

Az én álláspontom szerint kiterjed a teljes vagyona mindvégig, amíg be nem fejeződik a vagyon értékesítés. Ennek egyszerű magyarázata van. A vagyont terhelő zálogjog Ptk.-beli szabálya. Ha abból indulunk ki, nem mondhatjuk azt, hogy a készpénzre nem terjed ki a zálogjog. Mert ilyen kivétel nem szerepel ebben a Ptk.-beli megfogalmazásban. A cél pedig az volt, hogy olyan zálogjogot teremtsünk, ami globálisan az egész vagyontömegre kiterjed. Nincs olyan jogalkotói szándék e mögött, hogy akár a speciális felszámolási vagy Cstv. eljárásra hivatkozva kivehessünk a zálogjog mögül egyes vagyonelemeket. A másik pedig, hogy a zálogjog mikor szűnik meg a zálogtárgy értékesítésével. Tehát, addig kiterjed

a zálogjog mindenre. Ha a felszámoló folytatja a termelést, és eladja a normál árukészletet, és abból újabb termelést generál, az nem minősül a Cstv szerinti értékesítésnek. Tehát ebből a szempontból a végzés abszolút rendben van. Tehát, amikor a végén megtörténik az értékesítése, az addigi összes vagyonnövekményre kiterjed a vagyont terhelő zálogjog.

dr. Boda Ilona (Bács-Kiskun Megyei Bíróság)

Nekem homlokegyenest más a véleményem. Tekintettel arra, hogy saját ügyem is volt, ez az eljárás. Abból indultam ki, hogy ez a vagyont terhelő zálogjog szabályait a Ptk. 266. §-a szabályozza. Beszereztem azt a zálogszerződést, és ami jogvita alapját képezte, megállapítottam róla, hogy szabályos, okk-nyilvántartásban is szerepel. Ehhez képest viszont én a saját döntésemben, ami egyébként jogerős is lett, arra a zálogjog az álláspontra helyezkedtem – a felszámolás alatti továbbműködésből származó bevételről van szó –, hogy arra nem terjed ki. Tekintettel arra, hogy az adósi tevékenység záró mérlegében ilyen jellegű bevétel, tétel nem szerepelt. Ilyen jelleggel nem terjedhetett ki rá a vagyont terhelt zálogjog, mert ez egy növekmény. A Ptk. szerinti növekmény.

A következő kérdésben értékesítésről van szó. Ha vagyont terhelő zálogjog van, a követelésre azt mondják, amit nem értékesítettek, hanem érvényesítettek, ugyan annak az 50%-át nem utalják át. Mi lehet az álláspont?

dr. Csőke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

A Legfelsőbb Bíróság egyik döntése, melyben az volt a kérdés, hogy a korábbi időszakban a 49/D-ből hiányzott az, ha zálogjoggal terhelt követelést önként kifizette a kötelezett, az így befolyt összeg zálogjoggal biztosítottnak minősülte vagy sem? Emlékeznek rá biztosan. Nem értékesítették, hanem önként teljesített. A Legfelsőbb Bíróság azt mondta, ez nyilván zálogjoggal biztosítottnak minősül, tehát a 49/D alapján ki kell fizetni, hiszen máshová nem is lehet betenni ezt a zálogjogot. Az 57 § (1) b pontjában már nem szerepel csak a vagyonterhelő ki nem elégített része. Tehát zálogjoggal biztosított követelésnek kell tekinteni ezt is. Ha önként befizeti, azt az én állásponatom szerint félre kell tenni, ha vagyont terhelő zálogjog volt, s a végén az 50%-ot a vagyon többi részével együtt ki kell fizetni.

Általános érvényű-e (minden hitelezőre egyformán vonatkozó) a követelések bejelentési határidejének 180 napos jogvesztő jellege?

Az adóhatóság kivételt képez-e ez alól akkor, amikor a tevékenységet záró mérleg ellenőrzését a határidőt meghaladóan zárja le? Értelmezhető-e a „jogfenntartó nyilatkozat”?

dr. Hodnik Ákos (NAV)

A mi ismereteink, a bírósági döntések és a jogszabályok alapján itt az okozhatja a zavart, hogy itt 2 időpontról van szó: a felszámolás kezdő időpontjától számított 40 ill. 180 napról, azon követelések esetében, ami ugye ismert, akkor létező követelés, illetve a csódtörvény 37 § (2) szerinti esedékessé vált követelések esetében számolható határidő, ami ugyanúgy 40 ill. 180 nap. Az adóhatóságnak jellemzően 2 hitelezői igénybejelentése van. Az egyik a folyószámla szerinti, az eljárás kezdetekor fennálló tartozás bejelentése, ami a felszámolási eljárás kezdő időpontjától számított 40 napon belül kerül bejelentésre. Ez egy létező hitelezői igény, ott van a folyószámlán. Az eljárásunk úgy folytatódik, hogy végzünk ún. tevékenység záró revíziót. Ez akkor meg egy nem létező követelés. Ennek az a sajátossága, hogy a felszámolás alatt kerül elvégzésre, de a felszámolás előtti időszak ellenőrzéséről szól. Egy akkori kötelezettség elmulasztása kapcsán kerül sor adóhiányok, szankciók megállapítására. Jelen pillanatban a felszámolás alatt ez tipikusan beleesik a 37 § (2) szerint igény-bejelentési

szabályba. A felszámolás alatt esedékessé váló, de megelőző időre számító követelés, az esedékesség 40 nap, és legfeljebb 180 nap. Ezt a határidőt zárja adott esetben a felszámoló. Gyakorta van az a félreértés, hogy azt gondolják felszámolói oldalról, hogy a 180 nap ami alatt ők be akarják fejezni az eljárásukat egyszerűsített felszámolás okán, ez alatt az adóhatóságnak sokkal vonóval be kellene fejeznie az ő ellenőrzési eljárását is, és a hitelezői igénybejelentését is meg kellene tennie, mert a felszámolási eljárás közzétételétől, kezdő időpontjától számolják a maguk 180 napját. Hiszen 180 nap után már nem lehet hitelezői igényt érvényesíteni. A jogfenntartó nyilatkozat szó itt szerintem arra utalhat, mert ilyen nekünk iratmintában nem létezik, a 40 napos igénybejelentésnek vannak olyan tájékoztató sorai melyek közt szerepeltetjük, hogy az adóhatóság majd fog végezni tevékenység záró vizsgálatot valamikor. A rá irányadó határidőn belül. Ha majd ilyet végez, akkor lesz kötelező hitelezői igény megállapítása. Ha lesz, akkor azt hitelező igényeként érvényesíteni kívánja. De ez nem egy jogfenntartó nyilatkozat, ez egy tájékoztatás

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

A BH 2006 évi 292 jogeset ismertetésénél ezt leírja, tételesen értelmezi.

Egyszerűsített felszámolással kapcsolatos szabályok, értelmezések

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

A Somogy Megyei Bíróságon volt egy tájértekezlet, ami foglalkozott ezzel a kérdéssel, majd megtárgyalta ezt a Pécsi Ítéltábla is. A felszámoló maga döntheti-e el azt, hogy egyszerűsített módon fejezi be az eljárást vagy a bíróságnak vannak különböző jogosítványai ebben a kérdésben? Körvonalazódott, hogy a felszámolónak vannak alapvető jogosítványai, a bíróságot ebből nem lehet kihagyni. A bíróság jogosult felülvizsgálni azt, hogy a felszámoló a jogszabályoknak megfelelően járt-e el. Egy dologban nem lehet vita: a 106/1995 Kormányrendelet 11 szakasz 1 bekezdése azt mondja, hogy amennyiben az előírt környezeti állapotvizsgálat elvégzésére vagy a környezeti károsodások rendezésére a vagyon nem nyújt fedezetet a felszámolónak, a bíróságnál egyszerűsített felszámolást kell kezdeményezni. Ez az egy eset, amikor kifejezetten jogszabály mondja, hogy kell, a többi a vitatható. Kötelezhető a felszámoló arra, hogy ha a feltételek fennállnak, hogy egyszerűsített módon zárja le a felszámolást? A vitáról el kell mondani annyit, hogy olyan szélsőséges vélemények is megjelentek, hogy ha felszámoló bár a feltételei fennállnak, nem az egyszerűsített módon zárja le az eljárást, az súlyos eljárási szabálysértés és fel kell menteni az ilyen felszámolót. A többség ezt nem fogadta el. Hozhat-e a bíróság olyan végzést, hogy kötelezi a felszámolót, hogy egyszerűsített módon zárja le? Ebben is egyezés volt. Nem hozhat ilyen végzést. A bíróság csak azt mondhatja, mikor benyújtják neki általános szabályok szerint a felszámolás lezárását, hogy ezt nem fogadja el, mert jogszabályba ütközik ilyen és ilyen okok miatt. Tudom, hogy az országban erre millió megoldás létezik, és a legtöbb bíróság gond nélkül megírja a felszámolónak, hogy egyszerűsített módon zárja le az eljárást.

dr. Csóke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

A kérdés lényege, hogy a felszámolás díja 300 ezer vagy 150 ezer forint, a dolog lényege ez. Mennyi pénz van ezen a díj fedezeti számlán, feltételezem, hogy egyre fogy. Arról van szó ugyanis, hogy a 150 ezret az állam perkálja le a 300 ezret pedig erről a díj kiegészítés számláról fizetik. Ez a korábbi időszaknak a befizetéseiből nagyon szép volt. De ha ez elfogy, akkor megint visszatérünk oda, hogy megint sok egyszerűsített felszámolás lesz ebből az

egészből. Nem szabadot volna a jogalkotónak egy ilyen helyzetet létrehozni. Korábban azért volt sok egyszerűsített, hogy legyen pénz, most meg azért van sok általános.

Ha technikailag lebonyolíthatatlan, akkor kizárt a rendes módon való eljárás végig vitele. A másíknál, ha nincs pénz, de az iratok megvannak és tényleg le lehet zárni, akkor a felszámolón múlik az eljárás lezárása.

Karacsné dr. Orosz Gabriella (Fővárosi Bíróság)

A Fővárosi Bíróság gyakorlatát tudom ismertetni, amit az Ítéletábrla döntései befolyásolnak. 12FPKF kimondta azt, hogy a felszámoló kérelme nélkül akkor sem fejezhető be az eljárás egyszerűsített formában, ha a bíróság ezt megállapíthatónak tartja. Ha irathány áll fenn, de van vagyon, akkor az irat-megsemmisülés szabályai alapján összeállíthatja a mérleget. Mi ezt a gyakorlatot is folytatjuk. Ha irathány van, de vagyon elem van, s mint egy szakértőként összeállítja a mérleget. Megsérti a mérleg-folytonosság elvét, de ez az ő felelőssége. A bíróság nem közzgazdász, nem bírálhatja felül a mérleget és az abban foglalt adatokat sem. Ezt köteles elfogadni. Ha 3 évig dolgozik egy ügyben és nem kényszeríti a bíróság arra, hogy egyszerűsített módon fejezze be. Konkrét ügyem volt, s ilyenkor a környezeti kár miatt kellett átfordulni. Vissza kellett fizetni, a már közbenső mérleg alapján felvett regisztáriós díjakat is a felszámolónak. A mi bíróságunk gyakorlata teljesen egyértelmű abban, hogy amikor egyszerűsített szabályok vannak, milyen kötelezettségei vannak a felszámolónak? A hitelezői felhívás, bíróság felé történő igazolása, a hitelezői igénybejelentések nyilvántartásba vétele, igazolása. Adjon tájékoztatást a hitelezőknek arról, hogy ilyen módon kívánja befejezni az eljárást. Mindösszesen ennyi a kötelezettsége. Arra nem kötelezhető, hogy mérleget állítson össze. Tudok sajnós ilyen gyakorlatról is, de ennek nem kell eleget tenni.

Filip György (FOE elnökhelyettes)

Ennek van egy másik vetülete, ami a felszámolókat érinti. Tegyük fel, hogy a nyilvántartások rendben vannak, dolgozik a felszámoló, de a végén az összes felszámolási költségre nem marad fedezet. Akkor a bér kifizetés, egyéb. Volt vagyon, amit erre fordított, ill. 49/D-ben, ha volt egyáltalán kifizetés azt mondjuk megkapta. Ezt követően kéri a normál szabályok szerinti lebonyolítását a felszámolásnak. Így a díjkiegészítésből szeretne részesülni a díjából. Úgy gondolom, ezen esetben normál szabályok szerint, még akkor is ha fennáll az a feltétel a 63/B szerint, hogy a felszámolási költségeket maradéktalanul nem tudta fedezni. Ezért hozták létre a díj-kiegészítési alapot.

Karacsné dr. Orosz Gabriella (Fővárosi Bíróság)

A Fővárosi Bíróság nevében, mi nem így értelmezzük a jogszabályt. Teljesen érthető, ha a felszámolási költségek fedezetére az adós vagyona nem elegendő, akkor az egyszerűsített szabályok szerint kell befejezni, és akkor elutasítjuk az ilyen kérelmet.

dr. Kiss István (BAZ Megyei Bíróság)

Két évvel ezelőtt Egerben volt a Felső-Magyarországi Bíróságok tájértekezlete, ott az egyszerűsített felszámolási eljárás kapcsán az az elv került elfogadásra, amit Csőke Andrea említett, és ez a töretlen gyakorlatunk. 6 megyére kiterjedően így érvényesítjük az egyszerűsített felszámolást.

dr. Csőke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Ha nincs irat, de van vagyon, akkor hogyan tudja az általános szabályok szerinti felszámolói díját érvényesíteni? Első fokú bírő koromban volt olyan, hogy nagyon nagy vagyon volt. Nyilvánvalóan el kell arról számolni. Lehet olyat csinálni, hogy a felszámoló csinál egy

leltárt, hogy mit találtam, amikor idejöttem, és annak alapján számol el a vagyon sorsáról. Gyakorlatilag egy leltárral csinál egy nyitó mérleget. Ez a hitelezőknek is az érdeke, hogy legyen elszámolás. Ha a felszámoló azt aláírja, azért felelősséggel tartozik. Úgy gondolom ez tisztességesebb, mint 5 év után egyszerűsítettben bejelentem, hogy se pénz se posztó, mert elköltségeztem.

dr. Kárpáti Péter (Concurs Kft.)

A 63/B § 6 bekezdése alapján melyek azok a költségek, a jogszabály alapján? Mindkét fogalmat használja egy paragrafusban, ami némi jogalkotói inkoherenciára utal. Mik azok a költségek, amik viselésére az ügyvezetőt vagy a vezető tisztségviselőt kötelezni lehet? Hoztam magammal pár végzést különböző megyei bíróságoktól. Különböző megyei bíróságoknak más az álláspontja. Vannak, akik liberálisabb gyakorlatot folytatnak, mint a főváros, Pest megye és Komárom. És vannak akik, kissé szigorúbbak, mint Vas megye. A legszigorúbb Szabolcs megye. Korrekt végzések minden jogi oldalról, csak felszámolóként meg kell néznem, hogy hova nyújtom be a záró anyagot, mert minden bíró mást kér, és másként kéri. Mi a helyzet most?

Kérem a FOE-t kérje meg a jogalkotót, mondja el konkrétan, mit akart, mert akkor nem volna ez a probléma. Ugyanígy az irat átadásának helyére is. Mi van akkor, ha nincs székhely?

dr. Juhász László (Pécsi Ítéltábla)

Megkérdeztem a jogalkotót, hogyan értelmezi ezt a szakaszt. Szó szerint a következőket mondta: „szerintem a szűken vett eljárási költség tartozik ebbe a körbe. (Én ide érteném a felszámoló díját is).” De aztán volt egy országos felszámoló bírói értekezlet, ahol gyakorlatilag abban egyeztünk meg, hogy ez így nem jó. A szűken vett költségek nem a felszámolási költségek, azok ide tartoznak a 6. bekezdésbe, de a felszámoló díja már nem.

dr. Hamvas Ákos (Komárom Megyei Bíróság)

A Győri Ítéltábla illetékességében fennmaradt az az álláspont, hogy a felszámoló díja is beletartozik. De a felszámoló díja az semmiképpen sem lehet úgy kiterjesztve értelmezni, hogy egyéb a felszámoló által előlegezett eljárási költségek is. Tehát csak a díj, amit a bíróság állapít meg. Az a bírósági eljárással felmerült költség. Az értelmezési problémát jogszabály okozza. Egy nagyon pontatlan fogalmazásról beszélünk, ami azt mondja, az eljárás költségei. Nem azt mondja, hogy eljárási költség. Nem azt mondja, hogy a felszámolás költségei. Behozott egy harmadik fogalmat. Jót tudunk rajta vitatkozni, hiszen ilyen fogalom eddig nem volt. Így mi azt mondtuk, hogy a bírósági eljárás költségei. Jelenleg teljesen jogos az, hogy oszlik a vélemény. Tudom azt, hogy Komárom-Esztergom megyében és még néhány környező megyében mi teljesen másként gondolkodunk.

dr. Kiss István (BAZ Megyei Bíróság)

A Debreceni Ítéltábla illetékességén lévő bíróságok arra jutottak, hogy a szűken vett költségek: eljárási illeték, ügyvédi munkadíj stb. Illetőleg felmerült még az, hogy a felszámoló szervezet oldalán, a felszámolással kapcsolatosan felmerült szűkebb költségek, postaköltség és egyebek bele tartozhat, de a felszámolói díj nem.

dr. Csőke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Nekem az a véleményem, hogy a felszámolóknak nem jó az, ha a felszámolói díjat bevesszük, hiszen az egy követelés, nem kapja meg az államtól, hanem kap egy végrehajthatatlan követelést. Ha egész eddig nem sikerült az adós vezetőjéből kisajtolni semmit, akkor hogy lesz majd?

dr. Hamvas Ákos (Komárom-Esztergom Megyei Bíróság)

A díjkiegészítés attól függetlenül működik. 187.500-ig kötelezem a díjfizetési számlát. A különbözet megy a felszámolónak, illetve kötelezem, az adós vezetőjét, hogy fizesse meg a díjfizetési számla javára.

dr. Csőke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Nekem az is problémám egyébként, hogy direkt megkérdeztem az elején: tegyék fel hogy a 25 ezer és az 50 ezerre kell kötelezni, de szerintem a jogszabály szövegéből nem az derül ki, hogy ezt annak kell odaadni, aki ezt előlegezte. Ezt a követelést pedig az adós számára kell megfizetni. Az adós számára beérkező összeget a 75 ezer forintot a bérgaranciára, ami előbb esedékes, arra kell kifizetni. Szerintem ennek pl. az iratszállítás költségét, az irattározás költségét, az aláírási címpéldányt, amit az adósnak kéne fedeznie ahhoz, hogy szabályosan le lehessen bonyolítani egy ilyen eljárást. És akkor arra kötelezni, s a felszámoló megkaphatná ezt a követelési jogot. Köteleznénk az adós tekintetében, és egyből odaadnánk a felszámolónak. Ennek így se füle, se teteje, se farka. Felesleges küzdeni vele 70 ezer forintért.

Adósságrendezési eljárások

Hogyan kezelendők az adósságrendezési eljárás alatt keletkezett követelések?

dr. Hamvas Ákos (Komárom-Esztergom Megyei Bíróság)

Azok a problémák és kérdések, melyeket írásban megkaptam, tételesen fel is merültek adósságrendezési eljárás során. Itt még nem beszélhetünk bírói gyakorlatról. Nincsenek ítéletábrái döntések, nincsenek Legfelsőbb Bírósági döntések.

Ezek a követelések nem voltak ismertek az adósságrendezés kezdő időpontjában, ezért nem is kell őket bejelenteni. Teljesen függetlenül működnek az adósságrendezéstől. A függő követeléseket sem tudom figyelembe venni az adósságrendezési eljárásban. Az adósságrendezési eljárás lényege más, mint a felszámolási eljárásnak. A lényege, hogy az önkormányzat tovább működjön, és nem pedig az, hogy az adósságait kifizessem. Az önkormányzat létező szereplője az életünknek. A szolgáltatásokat muszáj, hogy működtesse. Éppen ezért kell lennie egy időpontnak, amikor lezárul az, hogy ki a hitelező, mely követelések tartozhatnak bele az adósságrendezési eljárásba? Ez az időpont, az adósságrendezési eljárás kezdő időpontja. Ami eddig ismert, az ide tartozik, ami nem, az nem. Azokat normálisan, az adósságrendezési eljárásán kívül lehet érvényesíteni az önkormányzattal szemben. Egy pillanatnak az időszaka, arra az időpontra próbáljuk rendezni az önkormányzat vagyoni helyzetét. Nincs is lehetőség a vagyonfelügyelőnek semmilyen formában a nyilvántartásba vett igényhez hozzájárulni. Ha megtette, lecsapott a bárd. Ha rájött, hogy rosszul vette nyilvántartásba, már nem tud mit csinálni, mert muszáj a biztonság. Muszáj az, hogy be lehessen fejezni időre, mert az önkormányzatnak működnie kell. Ez az én véleményem.

dr. Hodnik Ákos (NAV)

Felmerült itt a FOE vezetősége részéről, van egy régi problémánk, ez a megbízó levelek személyes átvételével kapcsolatos. Jogszabály módosítási javaslat készült. Az lenne a jogszabály módosítás lényege, hogy postai úton küldhető a megbízólevél és nem csak a felszámolási eljárásban, hanem általában az ellenőrzési eljárásban. Egy általános kezdő időponttal postai kézbesítés lesz. Ha ez a szabályozás, melyet kértünk, megvalósul, akkor ez január 1-től lépne hatályba. Addig viszont igyekszünk egy rugalmas eljárási technikát megvalósítani. Ez az önkormányzat együttműködését is feltételezni fogja. Ezért arra kérem a

felszámolókat, ha a rugalmasságot tapasztalják ami részünkről, akkor ők is próbálják ezt a maguk részéről hozzátenni.

Piller Zsuzsa (A CONT(O)-ROLL Kft.)

A saját gyakorlatunkat szeretnénk volna elmondani a kötelezően ellátandó feladatok és az önkéntelen feladatok körében, melyeket az adósságrendezési eljárás alatt keletkezett követelések besorolása során végeztünk. Bírósági gyakorlat híján mi ezt úgy oldottuk meg, hogy az egyezség képviselő általi elfogadásával húztunk egy időszávot. S azt mondtuk, ami önként vállalt feladat, addig azt folyamatosan lehet jelenteni és mi folyamatosan nyilvántartásba vettük. Különbözik hogyan értelmeztük volna, hogy ott van a válságköltségvetés, ami egy önként vállalt feladat, mit mikor lehet kifizetni? Mi ezt úgy oldottuk meg, hogy az egyezség képviselő testület általi elfogadásáig, ahol ő elfogadja a hitelezői listát, mert ahhoz mérten köti meg az egyezséget. Addig az önkéntes feladatokat bevettük a hitelezői listába. Pl. Volt egy építőipari kivitelezés, amit az állagmegóvás miatt be kellett fejezni és tetemes költség merült fel, ami önként vállalt feladat még az adósságrendezési eljárás ideje alatt is. Ön szerint ez megfelelő-e?

dr. Hamvas Ákos (Komárom-Esztergom Megyei Bíróság)

Nekem az a problémám, hogy nem tudja minden hitelező, hogy mikor fog a képviselő testület dönteni. Ezért egyszerűbb az, ha már előtte egy olyan időpontot kitűzünk, amit mindenki ismer, ez az adósságrendezés kezdő időpontja. Az utána keletkező követelések kívül esnek az adósságrendezés körén.

dr. Csőke Andrea (Legfelsőbb Bíróság)

Egyet értek Ákossal. Olyan fontos az, hogy minél hamarább tudja az önkormányzat, hogy ki az a hitelező, akivel egyezséget kell kötni, hogy menet közben felmerült követeléseket nem hitelezői igényként kell bevenni, hanem folyamatosan teljesíteni kell.

Somogyi Ferenc

Figyelembe véve, hogy a Szakmai Fórum tervezett tanácskozási idejét már túlléptük, egyéb felszólalás hiányában ezennel lezárom a Szakmai Fórum kerekasztal beszélgetését. Úgy gondolom egy sikeres szakmai programon vehettünk részt. Egyben külön megköszönöm a meghívott előadóknak a felkérés elfogadását, a fórumon való megjelenést és a tagszervezeteink kérdésére tett tartalmas válaszaikat. Köszönöm a tagszervezeti kollégák megküldött kérdéseit és a helyben intézett hozzászólásokat, valamint mindenkinek köszönöm a közreműködést és ebéd után várunk vissza mindenkit a meghirdetett belső konzultációra.

Eger, 2011.09.02.

Somogyi Ferenc
FOE Elnök